

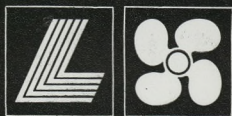

**het
visserij
blad**

VRIJDAG 25 MAART 1977 — PRIJS 30 FR. — Nr. 11 — 44e JAAR — VERSCHIJNT WEKELIJKS

Schip, schroef, Lips: ze hóren bij elkaar!

Schip, schroef, Lips. Korte woorden, waarachter een wereld van ervaring, technisch vernuft en research schuil gaat. Lips ontwerpt voor u een optimale schroef, berekend voor zijn taak. Om er snel mee te kunnen varen, kracht te ontwikkelen, om langzaam te kunnen trekken, eigenschappen die hoge eisen stellen aan uw schroef. Zo'n schroef maakt Lips. Exact. Maatvast. Behalve schroeven, straalbuizen en boegschroeven levert Lips ook koelinstallaties, stuur- en scherfijsmachines. Naast de zorg die wij aan uw opdracht besteden is dag en nacht een net van servicestations beschikbaar. Graag maken wij u deelgenoot van onze technische vooruitgang!

LIPS BV

Drunen
Telefoon 04163 - 8115
Telex 50164 Lips NL

KS732

het visserijblad

Vrijdag 25 maart 1977 — Nr. 11

ABONNEMENTEN: BINNENLAND 1 JAAR 1.500 FR — 6 MAANDEN 750 FR. —
3 MAANDEN 380 FR — BUITENLAND 1.700 FR — NEDERLAND 110 GULDEN
REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ: H. BAELSKAAL 30, 8400 OOSTENDE
TELEFOON (059) 70 77 13 - 70 77 14 — P.C.R. 000-0418987-44 — H.R.O. 25 202 —
B.T.W. 412.522.588
DIREKTEUR: PR. VANDENBERGHE

De onregelmatigheden in de opvangregeling

We hebben in ons vorig nummer de onregelmatigheden aangeklaagd welke met medeweten van het secretariaat van de Rederscentrale inzake opvangregeling plaats hebben, waardoor opgevangen vis door de koper, die een vishandelaar is of door een bediende terug in de handel gebracht zijn en aldus nadeel berokkent aan concurrerende handelaars en de reders zelf.

Voor dergelijke feiten werd jaren geleden een bediende ontslagen en zonderling genoeg twee jaar later terug in dienst genomen.

Sommigen schijnen over dit alles in de Rederscentrale nogal lichtzinnig te redeneren en het als een noodzakelijk kwaad te aanzien.

Men spreekt zelfs van de noodzakelijkheid, daarvoor een bediende te moeten bijnemen.

Het is een feit dat gans het stelsel van opvangen en de opvangen vis voor dierenvoeding te bestemmen, slecht is.

Het is begrijpelijk dat een beheerraad andere katten te geselen heeft, dan zich met de verdwijning of de verkoop in het zwart daarvan bezig te houden. Dat is het werk van een secretariaat moest het zijn taak behoorlijk vervullen, wat ver van het geval schijnt te zijn.

Thans zouden de economische diensten van Landbouw, deze week toezicht hebben komen uitoefenen en door de koper voor dierenvoeding zelf opgebeld zijn om feiten aan te klagen.

Het spreekwoord van „houdt de dief” is hier wel van toepassing.

De taak van de Economische Diensten was en is niet de controle uit te oefenen, daar zulks de taak is van het secretariaat van de Rederscentrale en zijn bedienden. De taak van de economische diensten is de feiten te onderzoeken, die zich in de week van 7 maart en reeds dikwijls hebben voorgedaan en dat deden ze niet of onvoldoende, daar deze feiten bestaan en strafbaar zijn.

De tweede taak is na te gaan in hoeverre misbruiken van dien aard kunnen uitgeroeid worden.

De stad Oostende en Brugge hebben er belang bij dat er in de markt niet gestolen wordt of opgevangen vis verhandeld voor verse; de reders en handelaars, dat er geen opgevangen vis terug in de handel terecht komt.

Het is dus noodzakelijk de vis welke opgevangen moet worden, radikaal te vernietigen of wanneer men die werkelijk voor dierenvoeding wil bestemmen, ze onmiddellijk bij middel van een daarvoor bestaande machine door te malen. In Holland wordt dit zo gedaan. Anderzijds zou de koper van de vis voor dierenvoeding in elk geval geen vishandelaar mogen zijn en in om het even welke juridische vorm daarvan dienen uitgesloten. Dit zouden de aanbestedingsvoorwaarden welke de Rederscentrale uitschrijft moeten vermelden. Maar ook hier komt men aan doorzicht tekort, tenware de misbruiken schijnbaar aangevaard worden.

Een vergadering met de stad Oostende, Brugge en Nieuwpoort, de Economische Diensten van Landbouw en de Rederscentrale in die aangelegenheid zou niet alleen nuttig zijn, maar de uitschakeling van niet te vermijden misbruiken, kunnen betekenen, zo men het Hollands stelsel toepast.

Men geeft thans wel 22 miljoen uit om 15 dierenartsen een postje van elk 1,5 miljoen frank te bezorgen.

Zou de aanschaffing van een doormaalmachine voor Zeebrugge en Oostende, dat niet waard zijn?

Wij stellen de vraag, gezien de onbekwaamheid of liever de nalatigheid van het secretariaat van de Rederscentrale in deze zoals in zoveel andere aangelegenheden de leden aanbelangend.

P. Vandenberghe

HERRIE ROND DE VISKEURING

- ★ **DIERENARTS - VISKEURDERS NEMEN HET ROER IN HANDEN !**
- ★ **STAD OOSTENDE EN BEDRIJFSRAAD OVER HET HOOFD GEZIEN !**

De 15 dierenartsen die zowat in totaal meer dan 22 miljoen fr. zullen kosten aan het Visserijbedrijf, brengen in de vismijnen van de kust heel wat herrie teweeg.

Hun viskeuring op gebied van volksgezondheid geeft aanleiding tot allerlei kritiek en beoordelingen. We hebben het deze week overgelaten aan onze medewerker, bevoegd in vishandelszaken om over deze gebeurtenissen zijn visie en deze van belanghebbers weer te geven.

We komen hierop terug omdat het betreurenswaardige van dit alles is het verspillen van meer dan twee en twintig miljoen om vijftien dierenartsen, nodeloos, een bediening te bezorgen. We laten hierna de artikels van onze medewerker volgen.

Het spijt ons dat we, met betrekking tot de viskeuring, gelijk hebben gekregen wanneer we herhaaldelijk verwittigden dat de Orde van de Dierenartsen eigenmachtig haar wil ging opdringen.

Als we het proza, we zouden zelfs moeten schrijven het naïeve proza van sommigen herlezen waarin pertinent verklaard werd dat de Orde van de Dierenartsen ging moeten inbinden en nooit zou krijgen wat ze wensten te krijgen, dan moeten deze verantwoordelijke leiders wel met de eerste klap ontuchtig worden. Herhaaldelijk schreven we dat men nooit het principe had moeten aanvaarden, want eens binnen, dat het van kwaad tot erger zou komen. We schreven ook dat men wel weet met wat men begint, maar nooit waar het eindigt. In dit verband doen we nu terug een profetie, namelijk dat het niet bij deze 0,15 fr. per kgr. zal blijven en dat ofwel deze heffing zal verhoogd worden ofwel complementaire heffingen hier zullen bijkomen, hetzij op de of op alles samen. Daarover zal de voorzitter van de Bedrijfsraad die het onder meer eveneens had over de schraapzucht van de Orde van Dierenartsen en pertinent beweerde dat zij nooit 0,50 fr. per kgr. zullen bekomen, later ook zijn houding moeten herzien. Het voornameste verwijt dienen we nochtans aan de Rederscentrale te sturen die zich ten slotte in het ootje heeft laten nemen en vroeger nooit iets ondernomen heeft omdat zij de overtuiging waren toegedaan dat

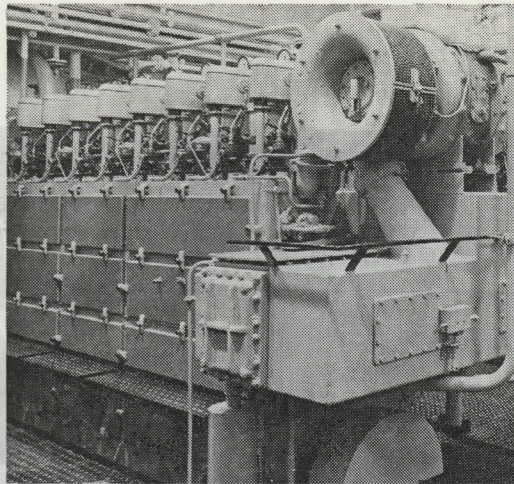
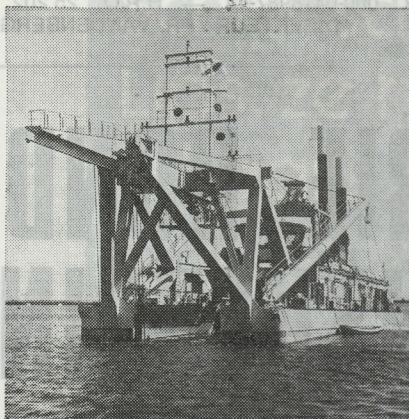
de zaak van de veeartsenkeuring op de lange baan geschoven was tot Juttemis. We hopen eens de volledige geschiedenis hierover te kunnen schrijven en de verantwoordelijkheden van sommige bestweters te kunnen vastleggen.

Reeds vijftien veeartsen-keurders voorzien

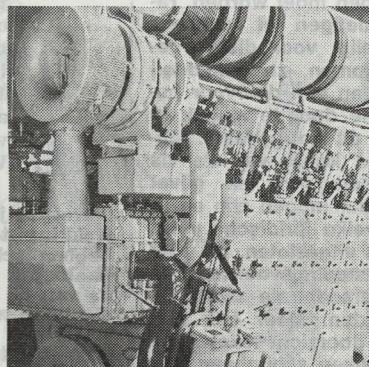
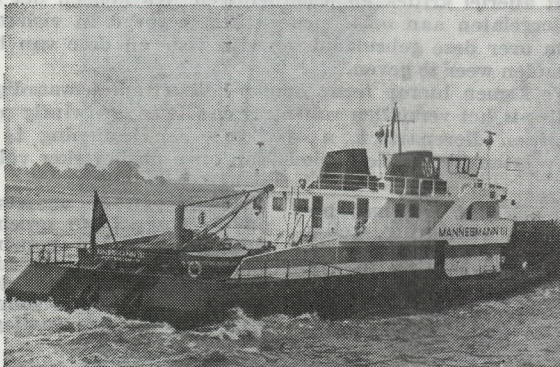
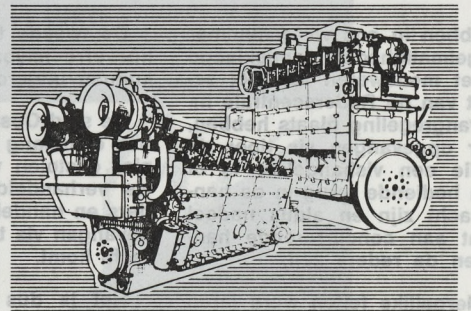
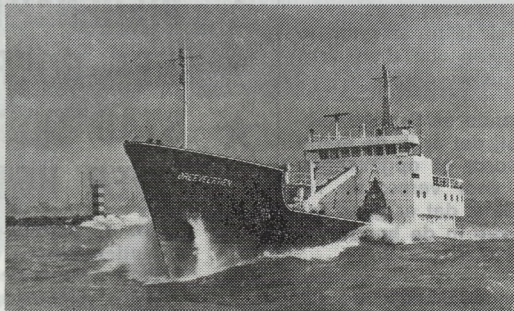
We kunnen gerust verklaren dat de politiciers zich bewust of onbewust door de ambtenarij hebben laten ringeloren. Hopen we voor hen dat het onbewust gebeurde alhoewel dit ook geen referentie is!

Op dinsdag 15 maart hebben de dierenartsen hun taak in de vismijnen langs de kust aangevangen en hebben onder meer te Oostende de keurders hun witte schort aan de nagel moeten hangen. Het oefje dat deze mensen als technisch adviseurs zouden mogen blijven werd als een balonnetje doorprikt. Zoals de heer Dries Claeys de Orde van de Dierenartsen reeds betitelde als een schrapzuchtige bende, verwondert dit ons geen zier. Wel mochten de keurders helpen en zo wat het vuile werk doen en hun grote praktische kennis ten dienste stellen van veeartsen uit Alveringem en elders die nog alles te leren hebben van vis, maar een erkenning kwam daar niet bij

(vervolg blz. 3)

BOLNES

KRUISHOOFD DIESELMOTOREN

De eenvoudig gekonstrueerde Bolnes dieselmotor wordt overal als krachtbron toegepast. Dankzij voortgaande ontwikkeling en toepassing van het kruishoofdsysteem, is de Bolnes dieselmotor een eersteklas econoom. Een bedrijfszekere, krachtige en zuinige dieselmotor.

Bolnes bouwt dieselmotoren in vermogens van 450 - 1500 pk bij 500/600 omw/min in lijn en 1800 - 3000 pk bij 600 omw/min met 12 - 20 cyl in V-vorm.

Vraag uitgebreide documentatie.

BOLNES MOTORENFABRIEK BV

Postbus 3, Krimpen aan de Lek, tel. 01807 - 14900 telex 22439

HOOFDVERTEGENWOORDIGER VOOR DE BELGISCHE VISSERIJ

Fa. s.v. SCAP, H. BAELSKAAL 27, OOSTENDE

Tel. (059) 70.29.51 — 70.09.31 — 70.09.32, na 18.00 uur : 70.45.32

Herrie rond de viskeuring

(Vervolg van blz. 1)

te pas. De Stad Oostende heeft daar dan ook met reden voor bednkt. Voor het ogenblik zijn 5 effectieve en 5 reserven dierenartsen aangesteld, de eerste met 40 uren diensttijd en de laatsten met 20 uren diensttijd. Daarbij komen er nog 5 extra-benoemingen voor de keuring van de vis in de pakhuizen. Het door de Orde der Dierenartsen beoogde effectief is hiermede bereikt en let wel op, dit is nog maar een beginstadium. Hierdoor wordt er een onproductieve miljoenenlast op de kappe van het visserijbedrijf gelegd, of bij uitbreiding ten laste van de konsumenten, zonder dat het nodig was. Inderdaad gaf de huidige regeling algehele voldoening en zal geen beter resultaat met de dierenartsen bereikt worden.

Zijn de vroegere keurders er nog noodzakelijk ?

Met betrekking tot het feit of de 2 Oostendse keurders er nog noodzakelijk zijn, ook nu dat de dierenartsen hun onproductieve taak opgenomen hebben, kunnen we vrank en vrij met «ja» beantwoorden. Inderdaad is de taak van de dierenartsen begrensd in die zin dat zij alleen de vis keuren op menselijk verbruik. Het is echter duidelijk dat er nog zekere nuances hieromtrent bestaan en dat er vangsten en/of partijen, voor konsumptie geschikte vis, van «extra», «A» of «B» kwaliteit zijn. Voor de kopers en reders is deze aanduiding, zoals ze vroeger trouwens gebeurde van zeer groot belang. De handel verwacht dan ook dat men verder deze specificatie zal gebruiken en wat meer is dat deze specificatie DOOR DE TWEE GEVESTIGDE KEURDERS ZAL GEBEURD. Ook de ongeschikt verklaarde vis dienst nog altijd het etiket «C» te krijgen zoals voorheen. Verder verlangen de kopers en de handel in het algemeen dat de grootte en de maat van de vis aangeduid wordt, zoals nu in het bestaande systeem door een nummering. Dit is allemaal passend werk voor de stadkeurders, zodanig dat deze jongens met hun lange jaren dienst, zich verder in het bedrijf en in hun stielkennis kunnen nuttig maken. We verwachten dan ook vanwege het Stadsbestuur dat beide met deze opdracht zullen belast worden. We hebben inderdaad reeds gehoord dat sommige bedienden niet afkeurig staan tegenover een aktie van kollegialiteit ten voordele van de stadkeurders. Dit kan het stadsbestuur zeker wel vermijden door de beide mensen in een praktisch evenwaardige djob te bestendigen, zoals hierboven door ons aangegeven. Inderdaad trekken de dierenartsen zich van een specificatie noch van een nummering van de vis niet aan. Dat is hun job niet zeggen zij. Er is dus nog altijd werk op de plank voor de stadkeurders.

Akkomodaties voor de dierenartsen ?

Er wordt nu nog maar door de Dienst van de Vleesinspectie vastgesteld dat de benoemde dierenartsen over geen akkomodaties beschikken. In Zeebrugge kregen ze reeds van het stadsbestuur gratis een verwarmde zaal ter beschikking. In Oostende vroegen zij hier ook om, maar hen werd geantwoord dat zij zorg dienden te dragen om ergens een pakhuis, kamer of zaal te huren in de vismijn. Dit is inderdaad hun zorg en niet die van het stadsbestuur alhoewel ook dit ten slotte ten laste van de gemeenschap zal vallen.

Waarom worden 12 jaar na de kaderwet plots de dierenartsen ingeschakeld ?

We zouden hier niet beter kunnen dan naar een artikel te verwijzen dan naar een artikel te verschenen van de hand van professor Bonte van de Rijksuniversiteit van Gent. De aanvang van dit artikel is werkelijk stichtend, namelijk «ergens in de E.E.G. worden de dieren (waaronder nu ook de vis, nota van ons) zo intens verzorgd als in ons land. Deze konklusie lijkt het logisch gevolg van de vaststelling, dat wij met 1760 dierenartsen, proportioneel het hoogste aantal in de E.E.G. hebben. Volgens de meest optimistische ramingen kunnen we jaarlijks 100 afgestudeerden te werk stellen, terwijl er realistisch op gerekend wordt dat er vanaf dit jaar tot 1980, gemiddeld 200 per jaar zullen afstuderen. Professor Bonte onderzocht samen, met de heer Verhoye, in opdracht van de Belgische Syndikale Dierenartsvereniging het huidige werkterrein van de dierenartsen.

Het opvallende in de activiteiten van de dierenartsen blijft echter, dat zij veelal naast hun hoofdberoep een nevenactiviteit hebben, zo hebben 59 t.h. van de vleeskeurders daarnaast een zelfstandige praktijk opgebouwd. De vleeskeuring schijnt eerder een job te zijn die als een nekenactiviteit wordt aangezien.

Zelfs onder de zogezegde volledige zelfstandigen hebben er nog 24 % een nevenactiviteit in de vleeskeuring. Wat ons echter vooral opvalt is de passage dat minstens de helft, meer dan 60 uren per week werkt, terwijl er één op vijf het houdt bij een werkweek tussen de 50 en 60 uur. De konklusie van professor Bonte is: **MOESTEN ALLE DIENENARTSEN ZICH BEPERKEN TOT DE 40-UREN WERKWEEK, ER ONGEVEER VOOR 320 NIEUWELINGEN EEN PLAATS ZOU ZIJN !**

Als we in herinnering brengen

dat de voorzitter van de Bedrijfsraad onthutst was over de schraapzucht van de Orde der Dierenartsen, dan wordt dit zeker wel gekonfirmeerd door de konklusie van professor Bonte. Intussen heeft de Orde, met medeplichtigheid van de ambtenarij van het Ministerie van Volksgezondheid, een nieuwe kaas ontdekt waarin zij zich kunnen nestelen en dit in het visserijbedrijf. Onze eigen konklusie is dus dat de visserij en de handel in feite moet opdraaien voor de schraapzucht van de dierenartsen. Moest éénieder zich volgens professor Bonte beperken tot een 40-urenweek, hetgen gezien hun erlonen van formaat, zeker nog royaal is, dan hadden zij de visserij niet nodig gehad en had de Orde niet moeten aanstoken op een bijkomende wingewest ten laste van de visserij. Het is dus duidelijk dat

de visserij betaalt voor de schraapzucht van de dierenartsen. Met dat feit dienen we nu te leven en indachtig te zijn. Het is anderzijds godsgeklagd dat dit in ons landke mogelijk is ! Men heeft de parlementairen verweten dat zij de kaderwet van april 1965 gestemd hebben, welnu uwe hopen dat zij dit verwijt niet langer nemen en dat zij er een nieuwe wet doorhalen die deze van 1965 wijzigt, want er is nog werk genoeg voor de dierenartsen als de gevestigde zelfstandigen hun kumuls laten en zich tot een fastoelijke werkweek beperken. Aldus zullen ze in het oog van de gemeenschap in het algemeen en van de visserij in het bijzonder niet als parasieten voorkomen die onnodig ten laste van deze bedrijfstak vallen.

Billiau Leo

De veeartsen-viskeurders moeten nog veel leren

In verband met de viskeuring die door de nieuwe aangestelde veeartsen, onder meer vrijdag 17 maart te Oostende werd uitgevoerd is nog al één en ander op te merken. Zo zijn een paar partijen vis, onmiddellijk na de toewijzing toch moeten afgekeurd worden omdat het werkelijk niet door de beugel kon. Het is aannemelijk dat de aangeduide jonge veeartsen, niet alleen in hun eigen beroep van de vleeskeuring geen praktijk hebben gelopen, maar wat de vis betreft volledig zonder ervaring noch stielkennis zijn. In dit licht gezien, is het dan ook werkelijk onbegrijpelijk dat men de plaatselijke keurders niet als technische raadgevers aanvaard heeft. Dergelijke feiten zoals vrijdag 17 maart zouden zeker niet gebeurd zijn. Wat ons echter in dit verband eveneens bekommert zijn de onmiddellijke gevolgen van een slechte keuring in de afslag. Wat bv. in geval de speciaal aangesteld keurders om de vis in de pakhuizen te gaan keuren, deze laatste niet geschikt vinden voor konsumptie ? Wordt het dan een robbertje tussen de keurders aangesteld voor de afslag en deze aangesteld voor nazicht van de vis in de pakhuizen ? Naar het schijnt is verder de afgevaardigde van de Rederscentrale aangeduid om naderhand de specificatiebriefjes «A» en «B» op de bennen te leggen, dat wil zeggen, in de voor menselijk verbruik geschikt verklaarde vis, de betere van de min betere aan te duiden. Ook dit is een keuring en we vragen ons werkelijk af waarom dit in de bevoegdheid van de Rederscentrale valt, waarvan de aangesteld bedienden er nog veel minder van kennen en gezien wat gebeurt met vis voor diervoeding, zeker niet de aangewezen personen zijn. Hier ligt nu juist een werkveld voor de gewipte keurders, die dit karweitje vroeger ook reeds tot aller voldoening opknaptten. Dit komt in ieder geval toe, zo de dierenartsen dit zelf niet wensen te doen, namelijk mensen met

dienstervaring en kennis in zake kwaliteit en versheid van de vis, hetgeen we moeilijk van een bediende van de Rederscentrale kunnen veronderstellen, die ter plaatse is voor een heel totaal verschillende opdracht.

Waarschijnlijk hebben de dierenartsen de konsigne medegekregen om minstens in de beginperiode niet streng te zijn, gezien het niet gunstig ontvangen van hun aanzullen dan ook liefst de slippertjes, stelling in de bedrijfskringen. We van de naderhand na de toewijzing afgekeurde vis, hieraan wijten. Wel werden er onder sommige kopers grasjes gemaakt alsof één of ander keurder een tarbot onder zijn blouse gestopt werd om bepaalde partijtjes niet af te keuren, maar we zijn de eersten om dit als een grapje te beschouwen. Wat er nu ook van zij, men moet inderdaad niet te streng zijn, maar omgekeerd mag men nu ook niet te opvallend door de vingers zien. Naar inlichtingen uit Zeebrugge, is daar ook vis in de markt blijven staan omdat geen enkele koper deze wilde, niettegenstaande deze bepaalde vis (steenschullen) toch geschikt voor verbruik werden verklaard. Gelukkig vormt ten slotte de koper, die doorgaans over voldoende stielkennis beschikt, nog altijd zijn eigen opinie over het al of niet geschikt zijn voor verbruik van de vis en dat is een voldoende en noodzakelijke rem op de aankoop van niet voor konsumptie geschikte vis. We menen dan ook dat de aanstelling van de dierenartsen nog altijd een slag in het water is en een bijkomende onproductieve kost op het ganse bedrijf legt. De ganse nieuwe keurdersadministratie moet ten slotte door het bedrijf betaald worden, een bedrijf dat het met de onmogelijk bij te houden stijgende exploitatiekosten al lastig genoeg heeft.

L.B.

(vervolg blz. 4)

(Vervolg van blz. 3)

Herrie rond de viskeuring

Nog een incidentje tussen reders en dierenartsen - viskeurders

Dinsdag 22 maart in de eerste afslagbeurt konden de reders van O.202 het niet nemen dat een partij vis afgekeurd werd voor menselijk verbruik en maakten hieromtrent dan ook een opmerking aan de dierenartskeurder van dienst. We waren hier getuige van en we moeten toch eerlijk toegeven, dat deze vis het rood tiktet dat opgekleefd werd, zeker niet verdiende. Wel was van één en ander het vel iets gevild, maar de vis zelf verdiende nog niet eens een etiket «B» laat staan een rood plakkaatje, dat een «C» betekent! Volgens de betrokken keurder zat hier en daar vis in die niet meer geschikt was voor menselijk verbruik en hij zou de partij wel goedkeuren wanneer men tot een hersortering zou overgaan. Gezien de bennen niet uitgedooid werden door de keurders, vragen we ons af hoe hij kon weten dat er zogezegd rotte vis tussen zat, want zoals de vele omstaande kopers lieten opmerken, was minstens de bovenste vis uit de bennen zeker van redelijk goede kwaliteit. Wel kunnen we ons ook niet akkoord verklaren met het stiekum wegnemen van de rode briefjes op de bepaalde gemerkte bennen. Hierbij moe-

ten we dan zeker het kordaat optreden hiertegen door de stads-toezichten bijtreden.

Anderzijds werd voorheen wel vis goedgekeurd die zeker niet voor menselijk verbruik geschikt was. We voelen ons werkelijk verplicht aan te nemen dat de nieuwe keurders nog heel wat leergeld zullen moeten betalen, dit natuurlijk tot schade hetzij van de reder, waar ze te voortvarend afkeuren, hetzij van de koper waar ze te gemakkelijk keurden. Ondertussen maakten praktisch allen, zowel kopers als reders zich de overweging dat men dergelijke incidentjes zeker niet medemaakte met de 2 gewezen stadskeurders die een heel wat betere kennis bezitten over de gelijkheid en kwaliteit van de vis als de dierenartsen. Hopen we maar voor alle partijen dat dergelijke incidentjes zich niet zullen laten uitspinnen tot een werkelijke herrie. Herinneren we er ten slotte zowel de reders als de kopers aan, dat men over 12 uur beschikt om een tegenekspertise te laten gebeuren door een andere veearts en dat bij onverschil de inspectie dan zelf geroepen zal worden om eventueel de staf te gaan breken over haar eigen... keurders.

GEZAMELIJKE AANSTELLING VAN EEN TEGENEKSPERT - KEURDER

Van het incidentje van maandag en ook wel van vorige week vrijdag, maken we gebruik om een oplossing te suggereren om tegenekspertise te vergemakkelijken en praktisch onmogelijk te maken. Het is inderdaad zo, dat de reders van de O.202 wel geneigd waren de afgekeurde vis op haar werkelijke geschiktheid te laten keuren door een tegenekspert, maar gezien het hier over slechts enkele bennen ging en daar men anderzijds niet wist tot wie zich te richten, menen we dat de gezamenlijke reders en/of kopers het zich financieel wel zouden kunnen permitteren één enkele tegenkeurder ter beschikking te houden.

We begrijpen zelfs nog niet hoe men daar in de redersgroepering nog niet aan gedacht heeft, namelijk een overeenkomst te treffen met een dierenarts die zich vooral de maandag en dinsdagmorgen thuis ter beschikking zou houden voor eventuele tussenkomsten in de vismijn. Men zou dit zowel mits een bepaalde «fixe» alsmede per tussenkomst kunnen tot stand brengen. We zijn overtuigd dat deze kosten niet zo heel hoog zouden oplopen en men tevens gevrijwaard zou zijn tegen, wat sommigen als te willekeurige beslissingen van eigen dunkt vanwege de aangestelde keurders aanzien.

L. Billiau

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

De grote sprotscholen een gevolg van kleiner haringstand?

We hebben in onze vorige uitgaven er reeds op gewezen dat de sprotvangst een gevoelige verhoging kende in 1975 en vooral in 1976 zodanig dat er nu reeds verscheidene malen miljoenen kg meer sprot gevangen wordt als haring. De voornaamste landen die zich op de sprotvangst toeleggen, praktisch uitsluitend voor de vismeelproductie, zijn Noorwegen, de Faroë, Denemarken, Groot-Brittannië en Rusland. Men schijnt hier en daar aan te nemen, dat de sprot profiteert van de uitdunning van de haring om min of meer ombelemmerd uit te breiden. Wat echter de biologen toch een doorn in het oog blijkt, is het feit, dat in de sprotvangsten nog al wat bijvangst zit aan jonge haring. Dit komt hierdoor omdat haring en sprot bijna dezelfde levensgewoonten hebben en zich op hetzelfde ogenblik ongeveer op dezelfde plaatsen ophouden. Volgens de experts en biologen zou er eveneens een beperking op de totaalvangst van de sprot dienen ingesteld. Dit visje heeft inderdaad slechts een kort leven en is als dusdanig dan ook gemakkelijk onderhevig aan «ups and downs». In 1975 reeds werd alleen reeds in de Noordzee voor zowat 600 duizend ton weggevisst en alhoewel nog geen cijfers voor 1976 vrijgegeven zijn, schat men dit nog merkkelijk hoger voor dit jaar. De biologen zouden dan ook de sprotvangst beperkt wensen te zien beneden de 500 duizend ton, terwijl anderzijds ook stemmen opgaan om meer van deze vis voor verbruiksdoeleinden te gaan bestemmen.

Onder de sportlanden komt Denemarken op de eerste plaats met zowat 350 duizend ton. Hierna volgt Noorwegen met 150 duizend ton en dan verder Groot Brittannië, Rusland en de Faroë met ieder zowat 50 duizend ton en de overige landen in totaal 20 duizend ton.

Als we veronderstellen dat sprot als voedsel dient voor de haring en

andere ronde vissoorten, dan heeft men bv. niet alleen eerst de haringstand uitgedund, maar is men nu ook aardig op weg om het voedsel van de ronde vissoorten te vernietigen en dit uitsluitend voor vismeel-doeleinden! We begrijpen dan ook niet goed, dat men bepaalde vissoorten wenst te beschermen door een begrenzen en beperkende totaalvangst op te leggen (de kwota-regeling) maar anderzijds het voedsel dat moet dienen om deze soorten in stand te houden en te laten ontwikkelen, vrije en onbeperkt laat uitroeien. Het één gaat toch niet zonder het andere! Als we een haring opensnijden dan kunnen we onvermijdelijk vaststellen dat het voornaamste voedsel dat deze soort tot zich neemt, de sprot is en zelfs garnaal, die we in de maat aantreffen. Het schijnt dan toch duidelijk te zijn, dat de sprotscholen, sprotlarven en eieren, zowat het uitgelezen jachtveld van de haring en andere ronde vissoorten zijn. Hoe kan men dan dit voedsel zo maar, door een ongebreidelde vangst voor vismeel-doeleinden, laten vernietigen!

In sommige landen is de vismeel-industrie een zeer voornaam en kapitaalcrachtig bedrijf. Denken we in dit verband maar aan Noorwegen en Denemarken. In de laatste jaren voerde men in Denemarken jaarlijks zowat 1 miljoen ton, zegge 1 miljard kg. industrievijvis aan. Het zal dan ook heel wat voeten in de aarde hebben, vooraleer die bepaalde landen er zouden in toestemmen een beperking op deze bepaalde vissoorten te aanvaarden. Men heeft nu wel bekomen, dat er niet meer mag gevist worden op jonge haring voor industriële doeleinden en dat de bijvangst hierop maximaal 10 pct mag zijn, maar wie zal dit controleren? En zelfs indien men zich hieraan zou houden, is 10 pct van een sprotvangst die tot 700 duizend ton kan oplopen toch nog een kolossaal indrukwekkend getal.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

Z.511 "NORMANDIE" VERGAAN MAAR OPVARENDEN VEILIG AAN DE WAL!

In de nacht van dinsdag 22 op woensdag 23 maart jl. werd de Zeebrugse vloot andermaal een eenheid armer.

De Z.511 was uitgevaren om de spanvisserij te bedrijven met de Z.550 „Zeemansmoed”. Bij het begin van de eerste sleep op ong. 6 mijl Oost-Noord-Oost van de Noordhinder, voelde de bemanning van de Z.511 plots een onderwaterzittend voorwerp tegen de kiel schrapen, dat kort daarop aan de achterstevens te voorschijn kwam. Het bleek een tussen water en wind grijpend stuk wrak te zijn. Onmiddellijk maakte de Z.511 veel water, zonder dat men kon vaststellen langs waar het precies binnendrong. Het gebeurde speelde zich af om 22u20.

Dadelijk werd de sleepboot Zeetijger opgeroepen, daar ook een stuk staaldraad in het schroef van de Z.550 verstrikt geraakte, die dus evenmin zijn maat kon opslepen. Intussen viel de elektriciteit uit, en duurde het niet lang voor het water tot tegen het dek stond. Men probeerde natuurlijk te pompen, maar dat bleek vrijwel hopeloos.

Spoedig was ook de sleepboot „Engeland” van de Nederlandse firma Muller uit Terneuzen ter plaatse, gespecialiseerd in de hulpverlening bij scheepsrampen en geïnteresseerd in het binnenbrengen van schepen die averij hebben opgelopen. Een winstgevende bezigheid. De ze stond echter nogal woelig, zodat bij de eerste pogingen om de Z.511 te grijpen, er reeds heel wat schade aan de verschansing werd berokkend. Omdat het gevaar van een ernstige aanvaring niet denkbeeldig was, gaf schipper René Devos hen nog slechts toelating om met een rubberbootje te trachten bijkomen. de pompen over te brengen.

Intussen waren de twee matrozen rond 1 uur overgestapt op de Z.550,

De stoere treiler Z.511 „Normandie” die dinsdag in de vroege morgen niet meer terug kwam van de grote vlakte. Gelukkig werden de drie opvarenden gered.

(Foto NVDK-WDB)

iets wat de schipper die nacht wel vier keer heeft moeten doen. Toch heeft de Z.511 nog gedreven tot 7u15, vermoedelijk op zijn mazout-tanks, waarna het schip is gezonken op ong. 8 mijl N.O. van de Noordhinder. Het ligt er op 35 meter diepte. De juiste positie zijnde 51°40'15"N en 2°43'25"O.

De bemanning die bestond uit schipper-motorist René Devos, 42 jaar, en de matrozen Robert Liere-man, 28, uit Heist, zoals de schipper en Marc Vandenbrielle, 19 jaar, uit Zeebrugge, kwamen na deze bewogen nacht dan rond 11u30 te Zeebrugge aan. De schipper aan boord van de sleepboot en de matrozen aan boord van de Zeemansmoed.

Na het passeren van de kop van de havenmuur werd de Z.550 overgenomen van de Zeetijger op zijde van de motorredeboot 5, waar zich Waterschout P. Defeverre eveneens bevond, die dadelijk een eerste verklaring opnam. Bij hun aankomst waren ze nog duidelijk onder de indruk van het gebeuren en ook van de vermoeidheid, daar ze de jongste 24 uur niet meer hadden geslapen en voortdurend in het getouw waren.

De Z.511, die toebehoort aan reder Marcel Van Kerschaver uit St. Kruis, is het derde schip dat schipper Devos verloor, zo vertelde hij. In 1958 brandde de Z.431 uit bij het binnenvaren, in 1959 was het de

Z.605 die verging op ong. 140 mijl van Zeebrugge aan Smithsknooll. Gelukkig vielen er nooit mensenlevens te betreuren.

De Z.511 behoorde eigenlijk tot de Zeebrugge garnaalvisserijvloot, maar viste sinds oktober op guld in span. Het vaartuig werd gebouwd in 1955 op de werf Haerinx te Zeebrugge en was een uiterst kloek houten schip van 65 brutoregister-ton en met nog steeds de oorspronkelijke Industrie-motor die een vermogen van 200 pk had.

Het was verzekerd bij Hulp in Nood voor de som van twee miljoen frank voor totaal verlies en aangesloten bij de beroepsvereniging Hand in Hand.

De driekoppige bemanning van de Z.511 «Normandië» die veilig en wel aan de wal kwam met v.l.n.r. matroos Lierman (28), schipper René Devos (42) en matroos Marc Vandenbrielle (20).

Vaartuig laat eigen haven in de steek ?

In het «Nieuwsblad» van 22 maart lazen we onder deze hoofding een artikel dat wel geschreven werd door iemand die niet bijzonder goed op de hoogte moet zijn van de visserij en de visserijproblemen. Het is wel juist dat Zeebrugge, wat het aantal vaartuigen betreft en de verkoopcijfers, Oostende voorbijgestreefd heeft, maar hieruit besluiten dat men zich te Oostende afvraagt of er wel een verantwoord visserijbeleid gevoerd wordt en dat men te Zeebrugge hoger winsten maakt en dergelijke meer, is pure fantasie. De O.186 kreeg een nieuwe bemanning uitsluitend samengesteld uit vissers uit Zeebrugge en dit is wel de voornaamste reden van het aandoen door de O.186 van Zeebrugge als thuishaven. De prijzen van de vis zijn er niet beter en ook niet slechter dan te Oostende, want daar zijn zowel kopers uit Zeebrugge die te Oostende kopen als Oostendenaars te Zeebrugge, terwijl ook zowel uit Oostende als uit Zeebrugge orders doorgegeven worden om respectievelijk in de andere afslag te gaan kopen. Dit is natuurlijk van aard om een nivellering in de prijzen tussen de 2 havens in de hand te werken. Als er ergens een prijsverschil is tussen verkopen, dan ligt dit gewoonlijk wel bij de kwaliteit. Het ware dus dwaas op zuivere basis van prijsverschillen konklusies te gaan trekken en dit dan nog verder door te gaan trekken tot een al of niet verantwoord visserijbeleid door de gemeente. Aan de schrijver van het artikel verschenen in het «Nieuwsblad» willen we nog wel verklappen dat het niet de eerste maal is dat reder Frans Vander Veen in Zeebrugge verkoopt en dat hij dit onder meer ook reeds deed met zijn O.189. Anderzijds zouden we omgekeerde konklusies kunnen trekken uit het feit dat Zeebrugse vaartuigen nog altijd te Oostende komen verkopen !

Zou dit dan ook soms een gevolg zijn van onverantwoord visserijbeleid vanwege de stad Brugge ? Dat er soms wel een prijsverschil ligt tussen Zeebrugge en Oostende voor zelfde vis van dezelfde kwaliteit, is wel eens mogelijk, maar het is niet de eerste maal dat Oostendse kopers vis uit Zeebrugge betrekken omdat de prijs er nu juist lager lag ! We zouden nu eveneens in de zelfde zin een gans artikel kunnen wijden aan het feit dat sommigen in het buitenland gaan verkopen en hieronder gewis heel wat Zeebruggenaren ! Zou er dan iets schelen te Zeebrugge ? Men moet dus geen belachelijke en voorbarige konklusies gaan trekken uit één enkel feit dat zich zowat ook in omgekeerde zin voordoet. Eén enkele zwaluw maakt nog altijd de lente niet. Dat de komst van de O.186 naar Zeebrugge, beroering heeft verwekt te Oostende, daar hebben we in ieder geval «W.B.» uit het «Nieuwsblad» voor nodig gehad om dit te vermelden. Ondertussen zijn er nog altijd heel wat meer eenheden met Zeebrugge als thuishaven die te Oostende verkopen dan omgekeerd. Wel moeten we aanvaarden, dat de gehechtheid aan de vissersstiel heel wat groter is en dieper zit bij de Zeebruggenaren en Heistenars dan te Oostende. Met de industrialisering van het Zeebrugse gebied en het hiermede onvermijdelijk open komen van heel wat aantrekkelijke landjobs vrezten we echter dat ook Zeebrugge, zoals dit

heel wat vroeger het geval was voor Oostende, van zijn pluimen zal laten, hetgeen we heel echt jammer en spijtig zullen vinden voor de ganse visserij. BILLIAU LEO

MARITIEME PRIJS GRAAF D. LE GRELLE 1977

De «Europa Shipping Press Association», inrichters van de jaarlijkse maritieme prijs Graaf D. Le Grelle herinnert er de potentiële deelnemers aan dat de datum voor de inzending van de werken is vastgesteld op 15 juni 1977.

Gevraagd wordt een verhandeling over economische, financiële of bedrijfstechnische problemen en aspecten die verband houden met de havens, de scheepvaart en de binnenvaart in EEG of Benelux-verband. Het werk moet tot degelijke gefunderde conclusies leiden en op creatieve wijze ontwikkeld worden.

De werken worden beoordeeld door een jury samengesteld uit vertegenwoordigers uit de maritieme privé sektor, de overheidssector en het hoger onderwijs.

De prijs bedraagt 35.000 frank en wordt ter beschikking gesteld door de «Continental Bank» i.v.

Het reglement kan schriftelijk worden aangevraagd bij de Secretaris van de jury : C. Segers, Ter Rivierenlaan 10, bus 7, 2100 Deurne

Beveiliging van de kust tegen stormgevaar

VRAAG VAN DE HEER DRIES CLAEYS

Met genoegen vernemen wij dat een programma van 3 miljard fr. voorzien is voor de beveiliging van de kust tegen stormgevaar.

Afgezien van het feit dat een eerste aanbesteding voor zandopspuiting nooit werd goedgekeurd, is er tot nu toe ook geen goedkeuring bekend voor de sinds maanden afgesloten aanbesteding voor de aanleg van een aarden wachtdijk aan de Vosseslag te Klemmerkerke.

Daar dergelijke wachtdijk niet kon beschouwd worden als een definitieve oplossing moet derhalve in elk geval toch op één of andere wijze een strandverhoging of beveiliging van de duinen aan de zee-waartse zijde tot stand gebracht worden.

ANTWOORD : In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht Lid te laten weten wat volgt :

1. De werken tot het bouwen van een wachtdijk ten noorden van de rijksweg nr 72 (Knokke-Duinkerke) te Bredene en te Klemmerkerke wer-

AANVULLENDE KREDIETEN VOOR TECHNIEK IN DE VISSERIJ

Begin deze week had bij staatssecretaris Eyskens een vergadering plaats bewerkt door de Heer Dries Claeys, als voorzitter van de Bedrijfsraad voor de zeevisserij, om een bedrag van 15 miljoen als nieuwe kredieten te bekomen voor de financiering van twee gemeenschappelijke projecten inzake de visserij. Het ging over een bedrag van 10 miljoen steun voor de visserij in de Golf van Biscaye en 5 miljoen voor het ontwerp : «Staande netten».

Daar de kredieten van het ministerie van landbouw in het Voorzieningsfonds hiervoor ontoereikend waren, werd beroep gedaan op art. 60, 1a, van het fonds voor economische expansie. Aan deze besprekingen namen de Heer Michiels van de zeevisserijdienst en dhr R. Bauwens deel.

Deze kwestie werd door minister Eyskens gunstig bekeken en zal volgende week maandag voor het ministerieel comité voor Vlaamse aangelegenheden, waarin de Minister van Volksgezondheid alsook minister De Backer zetelen en reeds hun steun hebben beloofd, behandeld worden.

Alhoewel die bedragen zeer weinig zijn, vergeleken bij wat in andere landen voor de visserij-expansie en nieuwe technische gegevens gedaan wordt, is het toch bemoedigend dat er nog steeds een volksvertegenwoordiger de toestand in de visserij begrijpt en ze steeds blijft steunen.

Wachten we dus af wat het ministerieel beperkt comité inzake economische expansie volgende week zal besluiten.

TIJDSCHRIFTEN

Nautilus het maandblad van het K.B. Zeemanscollege voor maart is verschenen en bevat een artikel over de konstruktie van schepen bestemd voor het transport van vloeibaar gemaakte gassen en over de rechtsconflicten in verband met aavaringen op zee, waarvan deze laatste toch interessant genoeg is om ook onze reders en vissers te onderrichten en welke in Het Visserijblad weergegeven wordt.

X X X

Neptunus 4 is het 4e nummer van het twee maandelijks tijdschrift uitgegeven door enkele mensen uit onze Zeemacht met als hoofdredacteur de overmoedbare E. Van Haverbeke.

Enkele belangrijke artikelen over de machtsverhouding onder de zee-strijdkrachten van de Middellandse Zee en de Duitse marine op de Belgische Kust in 1914-18 trekken de aandacht.

BEPERKING VAN DE VISTUIGEN VOOR SPORTVISSERS IN NEDERLAND En België ?

Vanaf dit jaar mogen de sportvissers die over een vergunning beschikken om in de kustwateren te vissen, nog slechts met beperkt vistuig vissen, namelijk één der volgende :

- 1) ten hoogste twee fuiken waarvan de gezamenlijke lengte van de vleugels niet meer dan 15 meter mag zijn en de fuik en de vleugel zelf niet hoger dan 0,75 m.
- 2) ofwel een drijfnets of staand met of schutwand van ten hoogste 30 meter lengte.
- 3) ofwel een hoekwant van ten hoogste 30 meter lang.

Aan dit gebruikt vistuig dient gemakkelijk leesbaar, het nummer van de visvergunning van het betrokken sportvaartuig gehecht te worden.

De vaste vistuigen bedoeld in het reglement zijn, aalkubben en aalkisjes, palingfuiken, staand want, hoekwant, kreeftenkorven, weren en kommen, spieringskamer, botkamer, geep- of harderkamer of vleugel, ankerkuil en alle andere vistuigen die niet op één of andere wijze voortbewogen worden. Gebruik van deze opgesomde vaste vistuigen is slechts toegelaten aan beroepsvissers behalve de uitzonderingen hierboven opgegeven onder 1), 2) en 3).

In België mogen de sportvissers met allerlei netten in zee gaan, ondermaatse vis aanvoeren en aan restaurants verkopen, staande netten van 50 meter lang opzetten, garnaal verkopen, enz. En wat doet de Rederscentrale voor de kustvisserij daartegen ? Niets !

REDERS LEEST UW VAKBLAD

PRAKTISEREN

STATISTIEK

Een kleiner visaanvoer werd duurder verkocht tijdens de maand augustus van verleden jaar en in dezelfde periode viel de prijs van de garnaal naar omlaag. Dit maken we zowat jaarlijks mede maar de duurder prijzen voor geringer aanvoer krijgen tegenwoordig wel kracht van wet en de inflatie zit daar helemaal niet voor niks tussen, zodat we niet gaan geloven dat het allemaal zoveel beter gaat. Ten andere zopas liepen de vergelijkende statistieken binnen, uiteraard deze van de dienst voor de zeevisserij te Oostende, waarin we vaststellen, dat het jaar 1975 meteen hoge toppen scheerde; met 4.621.830 kilo en een prijs van 162.937.057 frank. Dit is een zuiver uitschieter tussen de jaren 1974 en 1976 die er elk maar bijstaan met ruim 2,5 miljoen kilo en een waarde van om en rond de 100 miljoen. Het jaar 1976 — en het gaat in ieder geval maar over de maanden december — kent een geringere aanvoer en toch een hoger prijs dan 1974. De toestand herhaalt zich steeds. Toch moesten ze maar voorzichtig zijn met statistieken die een beetje zijn als fleurige bikinis die ook alles tonen uitgezonderd het essentiële... Toch een feit dat december 1976, 50 miljoen minder in 't pateeltje bracht dan... 't jaar 1975. Voeg dan er ook toe, om recht in je schoenen te staan, dat er officieel 2 miljoen kilo minder vis binnenkwam. Dit is een van die achtergronden van de (bikini) statistiek.

VERSCHIL

In onze goede haven gebeuren anders ook nog andere dingen dan alleen maar visverkoop en aanvoer al ware het maar de inhuldiging van het Rijksstation voor de Zeevisserij waaraan ons beste blad een hele nummer wijdde. Toen ook kwam een up-to-date viermaster helemaal onze haven bezoeken maar daaraan hebben we alleen een indruk van opbrengst overgehouden zo iets gelijk een toertje op de fore en tenslotte hebben de twee, jachting of moeten we zeggen het spelevaren, en de visserij alleen maar de zee met elkaar gemeen. Zeevisserij bedrijven is nu niet precies spelevaren en hoe dikwijls zijn we niet verbaasd tussen wind en water op een van God verlaten zee een plezierbootje te ontmoeten en hoe dikwijls komt het dan ook nog niet voor dat ge in de mening verkeert dat ze hulp nodig hebben, ge stuurt uit uw koers, verliest tijd maar dan kijk je in een onbegrijpend gezicht, zoals van «wat kom jij hier in 's hemelnaams doen»? Dat er mensen bestaan die veel geld uitgeven om zo maar zee te gaan, dat gaat de rechtgeaarde, sjouwende zeeman boven de pet. In ieder geval bekijken zij, de jachtmen, het allemaal heel anders dan wij het doen en we staah wel heel van mekaar af al zijn we allebei wel van hetzelfde sopje overgoten.

Wellicht toch zijn deze landratten, onweerstaanbaar aangetrokken door de grote vlakte ook al wel meer tot het besluit gekomen dat «he who does not know to pray» maar eens naar zee moet gaan. Kurieus nog hoe jachtmen weinig besef hebben van de gevaren van de zee.

VEILIGHEID

En wat allemaal ongelukken er gebeuren aan boord van visserij-vaartuigen : stroom die uitvalt waardoor kostbare herstellingen in de vreemde moeten worden verricht, tros in de schroef veel te veel voorkomende tegenslag, vastslaan aan verraderlijke wrakken waardoor de boel soms moet worden gekapt en waardoor zelfs de thuisreis moet worden aangevangen. Ontzettend dure gebeurtenissen die bovendien uiterst gevaarlijk kunnen zijn voor de opvarenden. Daarvan krijgen we steeds tijdig genoeg de bewijzen.

Trouwens de drijvende uitrusting voor de zeevisserijbedrijvigheid is voor alle naties het grootste kapitaal. Nog bestaan er internationale discussies over het feit of al dan niet visservaartuigen moeten worden aanzien als verzekerbaar kapitaal...

Veiligheid op zee hangt af van hetgeen de scheepsbouwers en de scheepsbouwkundigen voortbrengen doch dit is niet voldoende indien deze vaartuigen niet bemand worden door bevoegde en bekwame zeelui.

Finantieel verlies in de visserijvloeden vloeit meestal voort uit de onaangepaste opleiding van de bemanning en de niet aangepaste bezetting. Een vissersschip kan dus renderend zijn als het over een bemanning beschikt die zijn taak ernstig opvat. En daarbij moeten aan de basis van deze ernst de kwaliteiten liggen van zeemanschap die de bemanning zich moet eigen maken voor de eigen en schip 's veiligheid.

En meteen kan dan ook weer de vraag gesteld worden wat zeemanschap eigenlijk is. Het is gewoon de kunst een schip te behandelen onder

alle weomstandigheden, getij en andere invloeden die zijn beweging of veiligheid beïnvloeden. Het is trouwens een soort gezelskunst die samen gaat met goede navigatie en beloodsing. Zonder zeemanschap geen goede loodsmanschap noch zeevisserijkennis.

Maar de behandeling van alle schepen vereist de kennis van alle invloeden op hun beweging door de wind, getij of stromingen, hun gedrag in een vaargeul of zeeweg. Vervolgens de verschillende methoden van veilig vast maken, aan anker in een rede, merend in een dok of vastmakend aan een pier. Goed afladen en goed stuwen van de vangsten en de ladingen. Toch moet hieraan nog worden toegevoegd, dat een goede en menselijke behandeling van de bemanning deze aan boord houdt, waardoor zij steeds maar beter het schip leert kennen wat dan weeral een heel wat meebrengt, dat het schip uiteindelijk toch beter rendeert, of toch tenminste dat de uitbating ervan soepeler zal lopen. Zeevisserij heeft inderdaad al haar wortelingen in de (wrede) zee.

ZIEL

Na al de hevige perikelen van de kabeljauwoorlog, zullen diegenen die zich in het konflikt de neus scholden en als dappere strijders voor volk en vis worden gehuldigd, worden onderscheiden met een of ander ereteken. IJsland de frontlinie van de bescherming van de visstapel, ligt al heel ver achter ons en we zijn al aardig op weg naar een heel wat uitgebreider limietenstelsel dat veel pijn zal berokkenen aan vele visserijvloeden en daarmee aan vele visserijindustriën en meteen, als logisch gevolg, aan vele individuen die maar aan de kost moeten komen in onze ingewikkelde maatschappij. Waarmee we alleen maar eens wilden zeggen dat ook in deze sektor de werkloosheid zal beginnen woekeren. De eretekens van de IJslanders en de Britten die ze verdienden met de viskonfrontatie, hangen al lang in het kadertje aan de muur en ze worden binnenkort wel een bezienswaardigheid of misschien worden ze wel eens gezocht door verzamelaars van kuriositeiten. This can happen.

De Britse vissers houden ondertussen nog maar alleen het heimwee van de rijke IJslandse visgronden over. Ze verdwenen uit dit landschap en binnenkort zullen ze zich ook wel met de nederlaag verzoenen. Zo gaat het nu eenmaal, terwijl ze als troost nog kunnen gaan geloven, dat ze nu ook nog bijdragen tot de instandhouding van de wereldvisstapel. Ondertussen zijn ze weeral eens verderop gaan zoeken naar nieuwe jachtvelden. Ze varen nu verder het hoge Noorden op tot in het barre ijs met al haar onuitstaanbare miseries en gevaren om toch maar aan het visje te geraken.

Maar och ja, ze wisselen eigenlijk maar van hemel, zoals Horatius het zo roerend zei, maar eigenlijk niet van ziel... ! En ze gaan nog maar steeds verder trekken om nog maar steeds vis op te halen uit die reusachtige reservoir die daar in het hoge Noorden nog ligt verdoken als een appeltje tegen de dorst. En zo kunnen we maar steeds doordenken, logisch doordenken, tot in het oneindige tot we steeds maar vis vinden. Toch is het alleen maar de creativiteit, die ons zal kunnen redden van een verstarring of zelfs een dreigende ondergang. Het moet allemaal maar niet steeds gezocht worden in de logica. En de zeevisteelt is eigenlijk niks meer of minder dan de creativiteit in de eeuwenoude keten van de zeevisserijwereld.

En als we dan zeggen zeevisteelt, dan moet men niet dadelijk gaan denken aan het akwariumtje met een kabeljauw in maar aan de regeling van de vangst in de vrije zee (al kan men hier dan niet meer spreken van vrije zee, maar dit is een andere kwestie). De regeling van de vrije zee, een paradoks ! Een programmatie van de vangsten, zodanig, dat eenieder aan z'n trekken komt, zodanig dat we tenslotte toch nog naar de viswinkel zullen kunnen gaan. De regeling van het reusachtige kapitaal dat de vis is. Een kapitaal waarvan de interesten kunnen worden geplukt, een kapitaal waarvan we zullen moeten kunnen leven. Maar we moeten nu maar eens niet lyrisch worden en met de beide beentjes op ons rollende en stampende dek blijven staan. Ondertussen zullen wel nog vele korretjes op de konventionele manier worden weggeschoten.

Vergeeten we immers niet : It takes the navy 3 years to build a new ship. It will take 300 years to build a new tradition...!

POERS

Poers zijn in onze eigen kontreien nooit erg gezocht noch gelust geweest en dit zal dan wel het logische gevolg zijn van de uitgebreide keuze, die we als kustbewoners steeds konden maken uit een rijke vangst.

(Vervolg blz. 8)

(Vervolg van blz. 7)

Toch zijn ze steeds bij ieder trek te vinden en sedert de eeuwen dat dit spelletje duurt, hadden de vlaamse vaarders al lang eens moeten uitgedacht hebben wat ze ermee zouden kunnen aanvragen. Eigenlijk zijn ze er nooit verder mee gegaan dan tot aan de «trap» en toch ook weeral niet sedert zodanig lange tijd. De leek in viszaken zou menige keer met ogen van een schelvis opkijken, moest hij weten, dat hij in plaats van makreel, poers heeft gekocht onder het treurige oog van die andere makker, assepoester van onze zee, de bot, die daar zo maar zonder verpinken wordt verkocht voor «schone schulle weie madamtje». Het hele zootje naast mekaar in de zift.

Alleen maar om te zeggen dat het veelbetekenend is, dat de Bretoenen nu de poersscholen gaan beginnen opsporen. Eigenlijk zijn ze er al druk mee bezig, om industriële hoeveelheden aan te voeren. Door de grote vloten wordt deze vissoort eigenlijk graag gevangen voor de verwerking tot vismeel. Wij hadden er buiten de «trap» maar weinig belangstelling voor maar omstandigheden kunnen haar wel belangwekkend

maken. Dat zien we bij de Bretoenen. Laat de andere vissoorten schaarser worden en we krijgen meer oog voor de ondergewaardeerde poer. We openen de jacht want bij gebrek aan beters, zou er wel afzetgebied zijn.

Deze bastaardmakrelen ontmoet men zowel in de tropische als in de eigen zeeën, al trekt hij graag doorheen de warme wateren. Bij deze bastaardmakrelen zijn er ook verscheidene soorten waaronder de «maasbonker», deze die we het meest alhier aantreffen. De Engelsman noemt hem «horse-mackerel en de Duitse visser «stöcker». Langs de zijstreek heeft deze vis langwerpige gekielde schubben. Ze heeft grote ogen en een zwarte «tache de beauté» op het kieuwdeksel. Met haar twee rugvinnen zwemt ze graag doorheen de Franse, Engelse en Vlaamse watertjes waar ze buikje zielems kan doen aan allerhande kleine garnaal en krabbetjes. Daardoor is het dan een beetje een zomertoerist. Bij deze makreelsoorten treft men nog een loodsmannetje aan dat zo genoemd wordt, omdat het de sakkerse gewoonte heeft haaien, schepen en grote haaien te volgen. Maar ze is toch aanzienlijk kleiner dan onze maasbanker, de zomertoerist.

De propaganda voor koolvis in Nederland

In ons nummer van 11 maart meldden we dat die week te IJmuiden een speciale bijeenkomst gehouden was in verband met het propaganderen van koolvis. Dit zeer lofbaar initiatief werd genomen omdat het eten er van niet alleen niet genoeg gekend is, maar omdat deze volkvis veelvuldig wordt aangevoerd en gemakkelijk kabeljauw kan vervangen.

Ook het Hollands Landbouw Economisch Instituut te De Haag heeft hieraan de volle aandacht verleend en daarover een zeer interessante brochure uitgegeven, waarvan we de tekst ter voorlichting van onze lezers graag weergeven.

Aard en doel van de verkenning

Deze marktverkenning, die in samenwerking met de Directie van de Visserijen, het I.V.P. te IJmuiden en een reder tot stand is gekomen, geen een overzicht van de huidige problematiek rondom aanvoer, afzet en verwerking van koolvis. De bij een groot aantal personen in Nederland en Duitsland verzamelde gegevens en inzichten zijn in deze notitie verwerkt. Voor zover mogelijk zijn de verzamelde gegevens ook op betrouwbaarheid getoetst. De nota draagt echter duidelijk een verkennend karakter.

De notitie heeft ten doel het bedrijfsleven — aanvoerders en handel — een samenvattend beeld van de huidige situatie te geven, waarbij ook getracht is een aantal suggesties voor verbetering van de afzet van koolvis aan te geven. De nota dient zo mogelijk met het bedrijfsleven te worden besproken, waaruit o.a. suggesties voor verder onderzoek kunnen voortvloeien.

Probleemstelling

In het kader van het marktkundig onderzoek is een hoge prioriteit gegeven aan koolvis. De reden hiervoor is dat koolvis een van de weinige vissoorten is die nog niet of nauwelijks wordt overbevist, waardoor de potentiële vangstmogelijkheden vaak groter zijn dan de hoeveelheid die de markt op kan nemen. Indien deze omstandigheid zich niet zal wijzigen bij het komende EG-visserijbeleid, dan geeft dit enerzijds aanleiding tot onderzoek naar betere afzetmogelijkheden voor koolvis.

Anderzijds roept de relatief ruime vangstmogelijkheid voor koolvis de vraag op in hoeverre de huidige wintervisserij op koolvis kan worden ontwikkeld tot een volwaardige aanvulling op de haringvisserij die steeds verder dreigt te worden beperkt.

HET AANBOD VAN KOOLVIS OP DE WESTEUROPESE MARKT

De toekomstige vangstmogelijkheden voor koolvis moeten worden gezien tegen de achtergrond van de biologische adviezen en de vooruitzichten die het EG-visserijgebied zullen bieden.

De koolvisstand in het NEAFC-gebied

De Oostatlantische koolvisstand is opgebouwd uit vier deelpopulaties. Naar gebied waar ze zich bevinden zijn deze aan te duiden met de Faroër, Noordzee, IJsland en Barentssee populatie. Er zijn geen grote verschillen tussen koolvis afkomstig uit verschillende vangstgebieden en er is vrij veel migratie tussen de populaties onderling. In het ICNAF-gebied is een populatie bij Groenland van belang voor de Westeuropese visserij.

Over het algemeen worden alle populaties optimaal bevestigd. Uitbreiding of inkrimping van de kleinschalige Nederlandse visserij op koolvis zou dit beeld nauwelijks wijzigen. Uit oogpunt van instandhouding van de koolvisstand op een aanvaardbaar niveau is het een gelukkige bijkomstigheid, dat vrijwel geen koolvis wordt aangevoerd die jonger is dan drie jaar (tot 40 cm.). De oorzaak hiervan is dat de jongere jaarklassen zich ophouden in gebieden onder de Noorse en Schotse kust waar niet gevestigd mag worden. Wel is de laatste jaren het recruitment van de IJslandpopulatie wat teruggelopen door onbekende oorzaken. Mede als gevolg hiervan is het belang van de Noordzeepopulatie voor de visserij toegenomen.

De koolvis uit de Barentssee en rond de Faroër en IJsland is tot heden voor Nederland niet van belang. Ze wordt voornamelijk bevestigd door de verre visserij van o.a. IJsland, Noorwegen, de Sovjet-Unie en Duitsland. IJsland en Noorwegen vissen hier ook veel met porseseiners.

De Nederlandse aanvoer is geheel afkomstig uit de Noordzeepopulatie. Er zijn twee vangstgebieden, nl. het Noorse Diep (ZW Noorwegen) en een gebied ten westen van de Shetlands; het eerste gebied is veruit het belangrijkste. Het laatste gebied was van ouds reeds bekend als vangstgebied voor koolvis, kabeljauw en schelvis, maar is de laatste jaren weer herontdekt, mede door experimentele reizen daar naar toe.

Opgemerkt dient te worden dat de vangsten uit het Noorse Diep deels uit de Noorse visserij-zone afkomstig zijn. Dit kan belangrijke consequenties inhouden voor het toekomstige koolvisquotum dat Nederland zal krijgen en daarmee voor het relatieve belang dat deze vissoort zal houden voor de Nederlandse visserij.

(t vervolgt)

Lees „HET VISSERIJBLAD”

KORTE BERICHTEN

Nederland

WETSONTWERP IN NEDERLAND INGEDIEND VOOR 200 MIJLSZONE

Verscheidene landen uit de EEG Gemeenschap hebben nog altijd geen nationale wet uitgevaardigd op de uitbreiding van de visserijzone, niettegenstaande de EEG als entiteit dit reeds deed. In Nederland berust er nu bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal een wetsontwerp dat de Kroon machtigt de bestaande visserijzone uit te breiden tot hoogstens 200 mijl uit de kusten. Hierdoor zal dan ook een wijziging moeten plaats hebben aan de visserijwet van 1963. Gezien ook daar de Kamers ontbonden werden, zal dit nog een tijdje op zich laten wachten.

Frankrijk

HET DEFICIET OP DE FRANSE HANDELSBALANS IN VISSERIJ- PRODUKTEN MET 20 % VERHOOGD

Op de 900 duizend ton vis die de Fransen in 1976 verbruikt hebben, is het aandeel van de invoer ongeveer 318 duizend ton tegenover 310 duizend ton in 1975. Uitgedrukt in % is dit een lichte stijging van ongeveer 2,6%. De waarde van de ingevoerde produkten verhoogt echter met 24%, hetgeen beduidt dat er meer fijner en dus duurder vis ingevoerd werd. Ook Frankrijk voert vis uit, namelijk 104 duizend ton in 1976 tegenover slechts 71 duizend ton in 1975. Ook de waarde steeg in evenredigheid van 3,3 miljard B.fr. naar 4,5 miljard B.fr. De invoer bedroeg echter 18,3 miljard B.fr. tegenover 14,8 miljard B.fr. in 1975. Het deficit op de Franse handelsbalans met betrekking tot de visprodukten bedroeg dus bijna 13,8 miljard B.fr. in 1976 tegenover slechts 11,5 miljard in 1975. Tegenover dit tamelijk uitgesproken deficit vraagt de visserijsector om maatregelen om de eigen visserij te stimuleren en om anderzijds de last van de concurrentie van het buitenlandse produkt, minder zwaar te doen aankomen op de eigen visserij. In dit verband vraagt men in het bijzonder om meer bescherming

tegenover Derde Landen en in de Gemeenschap zelf om de optrekking van de plafondprijzen.

FRANS VERZOEK VOOR PROSPEKTIE- VAARTEN OP DE TONIJN TER CAP-VERT EILANDEN

Op aandringen van een afvaardiging van de redersvereniging op de tropische tonijn, zal de Franse regering tot de autoriteiten van de Franse regering een verzoek richten opdat een tiental Franse vaartuigen aan prospectievaart op de tonijn zouden mogen doen in de 150 mijlszone. Dit zou gebeuren in de maand augustus, namelijk op een ogenblik dat de tonijn zeldzaam is op de andere vangstgronden.

PROTESTAKTIES VAN VISSERS TEGEN NUKLEAIRE INPLANTINGEN

In Frankrijk in Flamanville hebben de vissers geprotesteerd tegen de oprichting van een nukleaire nederzetting ter hoogte van Granville

Samen met milieubeschermers rukten ze op naar de plaats van implanting maar werden door de ordediensten verhinderd de nederzetting te bereiken.

In Japan werd men gekonfronteerd met een protestactie tegen het aanleggen van een Japans zeeschip voortbewogen door nukleaire energie. Meer dan 6 duizend hielden zich in de aanleghaven verzameld, maar het schip de „Mutsu” verscheen er niet. Anderzijds heeft de Japanse regering zich reeds bereid verklaard 37 miljoen B.fr. te betalen als schadevergoeding aan de mosselvissers veroorzaakt door de „Mutsu”.

MODERNE FRANSE HEKTREILER AAN IJSLAND VERKOCHT

Niettegenstaande IJsland regelmatig met het argument van de overbevissing voor de dag komt om de toegang van buitenlandse vaartuigen in zijn wateren zoveel mogelijk te ontzeggen en zelfs beweert over niet voldoende stocks meer te beschikken voor de eigen visserij, werd een Franse hektreiler uit het faillissement van de Franse rederij „Unicoma” weggemaakt, namelijk de „Président-Arthur-Brien”. Het is terug een 43 meter moderne hektreiler met een motor van 1500 pk gebouwd op de werven van St.-Malo

in 1974. Uit hetzelfde faillissement ligt nog een zusterschip, de „Gravigne” op een koper te wachten.

LAATSTE VAN VIER GROTE HEKTREILERS VAN STAPEL TE DIEPPE

De „Julien Querré” de laatste van een order van 4 gelijkaardige hektreilers, is te Dieppe van stapel gelopen voor de rederij „Jégo-Querré”. Het order werd geplaatst op een ogenblik dat het nog niet zo slecht ging in de visserij en er nog geen sprake was van kwota. De „Julien Querré” is 53 meter lang op bijna 11 meter breed en een holte van 6,1 m. Het vaartuig wordt voortbewogen door een motor van 2000 pk op 800 toeren en ontwikkelt een snelheid van iets boven de 14 mijl. De capaciteit van het visruim is 510 m3. De thuishaven is Lorient.

Men heeft er niet bij gezegd of de rederij in haar nopjes is met deze nieuwe aflevering, maar er is ernstige reden om dit te betwijfelen, vooral ook omdat dezelfde rederij niet bij machte was de zeer nieuwe schepen van het faillissement van de kooperatieve rederij „Unicoma” in uitbating te nemen.

Duitsland

DE D.D.R. MET VISSERSVAARTUIGEN- BOUW OP DE LEIPZIGER-MESSE

Onder de 9000 tentoonstellers op de Leipziger-Messe neemt de Duitse Democratische Republiek een voor-aanstaande plaats in, onder meer met een volledige gamma van scheepsbouw waaronder vissersvaartuigen uitgerust met de modernste technieken.

Op deze Messe is Rusland toch het eerste land op de 60 verschillende staten die er tentoonstellen. Dit land alleen reeds biedt 8000 verschillende produkten aan de bezoekers aan!

TEELTVIS GROEIT SNELLER IN AANGEWARMD WATER

In West-Duitsland heeft men vastgesteld dat teeltvis in vijvers sneller groeit in aangewarmd water. Proefnemingen werden hier onder meer verricht op de paling. West-Duitsland heeft vooral een devie-

zenbelang om de aalproductie te vergroten, omdat benevens de eigen produktie van zowat duizend ton ook nog 4 duizend ton ingevoerd wordt. Aan een gemiddelde prijs van 125 B.fr. maakt dit toch nog altijd 600 miljoen B.fr. Men heeft reeds nagegaan dat men hiervoor gebruik zou kunnen maken van de afvalwarmte van de nukleaire centrales die het water dat zij absoluut nodig hebben voor verkoelingsdoeleinden, aangewarmd terug afgeven.

Engeland

GROTE VERLIEZEN VOOR BRITTEN OP KANADA- EN GROENLANDREIZEN

Drie diepzeevissers van de Bostongroep uit Grimsby, die vroeger op IJsland vaarden, zijn verleden week terug gekomen van een reis op de noordkusten van Kanada en de kusten van Groenland. De reis duurde ongeveer één maand en ging over 4.500 mijl. Deze reis kost de rederij een kleine 4 miljoen verlies. De vaartuigen werden voortdurend gehinderd door ijsgang en slecht weder en gezien het lange wegzitten was de kwaliteit ook maar navolgend zodanig dat verscheidene partijen onverkocht bleven.

EEN VISSERS- VAARTUIG VERLATEN OP BRITSE SLIP

Sinds een paar maand staat een vissersvaartuig verlaten op de slip van Plymouth. Naar het schijnt, is men reeds sinds een jaar zonder bericht van de eigenaar en men vraagt zich af hoe en door wie het vaartuig op de slip kwam. Nu heeft de gemeenteraad van Plymouth een beslissing genomen dat het vaartuig binnen de 8 dagen van de slip moet. Door een deurwaarder werd dit bevel op het schip genageld met als bijkomstige vermelding dat de sleepboten het vaartuig van de slip zullen halen, zo aan het bevel niet voldaan wordt.

Naar het schijnt zou eerst het kustvaartsig niet van de slip mogen komen omdat de rekening eerst moest betaald en nu wenst men het met alle middelen van de slip weg te krijgen.

(Vervolg blz. 10)

KORTE BERICHTEN

(Vervolg van blz. 9)

OVERVOLLE VISMEELFABRIEKEN MOETEN AANVOER WEIGEREN

Op een ogenblik dat men dacht dat de sprotscholen voor de kusten van Grimsby aan het verdwijnen waren, deed men onverwachts terug dergelijke grote vangsten dat de vismeel fabrieken het niet aankonden en onder meer te Grimsby voor een week dienden te sluiten.

De sprot werd dan per vrachtwagen naar andere havens afgevoerd om tot vismeel verwerkt te worden. Men zegt in de betrokken kringen dat de plots stijgende sproutaanvoer een gevolg is van de terug opduikende nachtvorst. Door het tijdelijk stormweder van de laatste dagen werden de sprotscholen echter gedeeltelijk uit elkaar geslagen en waren de vangsten terug iets minder.

PRIJSINZINKING OP DE BUITENLANDSE MARKTEN

Uit het buitenland komen ons berichten toe dat de prijs van de vis in de afslagen, mede door een niet onaanzienlijke aanvoer, gevoelig daalde. Dit is onder meer 't geval in Fleetwood, Hull, Grimsby in Groot-Brittannië en evenzo in Frankrijk. Uit Parijs meldt men dat op de centrale vismarkt van Rusgis, niet alleen de kabeljauw en schelvis, maar in het bijzonder de koolvis klappen kreeg. Dit was ook het geval te Boulogne.

MEER KLEINER EN POLYVALENTE TREILERS VOOR DE HUMBER

De subkommissie voor Handel en Nijverheid heeft in een verslag in het Engels Lagerhuis onder meer de omschakeling bepleit, vooral dan voor de havengebieden van Hull en Grimsby, tot kleinere en polyvalente treilers. Eén en ander houdt natuurlijk verband met het uitvallen van de Britten op IJsland en de weinig rooskleurige vooruitzichten om daar terug te komen en verder om het geïnvesteerd kapitaal in vissershavens en installaties en in be- en verwerkingsbedrijven in deze bij uitstek vissershavens niet te laten verloren gaan.

WEINIG OF GEEN HARING OP DE MINCHES

Was het haringseizoen op de „Minches“ vorig jaar reeds slecht, dan schijnt dit nog erbarmelijker

te zijn dit jaar. De Schotse haringvissers die reeds de „Minches“ hadden verlaten om op de Shetland te gaan vissen en er toch wel goede haringvangsten deden, werden nu getroffen door de uitvaardiging van een haringstop op de Noordzee en kwamen terug, maar zonder succes naar de „Minches“. Anderen gingen op de makreelvisserij, terwijl de haringtreilers nu netten aan boord deden voor de gewone visserij. Anderzijds deed de haven van Fraserburgh deze winter goede zaken toen de Minches verlaten werden en men naar Shetland kwam. Alleen reeds einde februari totaliseerde men daar in de afslag bijna 55 duizend bakken haring voor meer dan 70 miljoen B. fr. terwijl dit verleden jaar voor het ganse jaar slechts 81 duizend bakken was voor iets meer dan 60 miljoen B. fr.

Ierland

HET IERS KWOTUM VERHOOGT VAN 30 %

Op de zitting van de commissie te Brussel in datum van 14 maart werd beslist dat de Ieren in de gemeenschapswateren rondom hun kusten de te vangen kwota mogen opdrijven met 30%, terwijl de vissers uit de andere partnerlanden van eenzelfde totale hoeveelheid hun vangsten moeten beperken. Hierop heeft Ierland de eenzijdige toepassing van een verbodsmaatregel voor vaartuigen van een bepaalde grootte, tot einde maart terug voor veertien dagen uitgesteld. Ondertussen is er nog altijd geen vaste regeling uit de bus gekomen voor de partnerlanden onderling.

NIEUW IERS UITSTEL VOOR TOEPASSING VAN EENZIJDIGE BESCHERMINGS- MAATREGELEN

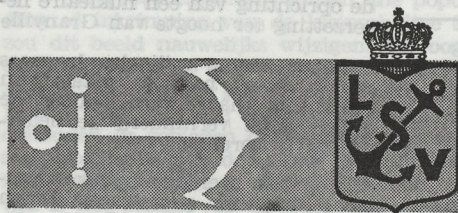
Nadat Ierland de eenzijdig genomen maatregel om alle vaartuigen boven de 33 meter of met meer dan 11100 pk uit zijn kustwateren te weren vanaf 1 maart, met 15 dagen uitgesteld had, volgde thans een nieuw uitstel van toepassing tot einde maart. Dit gebeurde na tussenkomst van de andere partners uit de EEG waaronder ook Groot-Brittannië. Dit laatste land dat anders samen hand in hand gaat met Ierland voor een eigen eksklusieve nationale zone van minstens 50 mijlen uit de kust, werd door deze eenzijdige Ierse maatregel één der voornaamste slachtoffers. Of tot waar en tot hoever de wederzijdse liefde leidt!

IERSE WERVEN WELDRA INGERICHT VOOR BOUW 38 M. VAARTUIGEN

Met de uitbreiding van de Ierse vloot, gezien in het kader van de speciale toezeggingen door Brussel voor een substantiële verhoging van de Ierse kwota, zullen de eigen werven weldra in staat zijn 38 meter vissersvaartuigen te bouwen. Voor het ogenblik worden nog al wat scheepsrompen gekocht in Nederland uit de veel stillgelegde vaartuigen. Deze worden dan ter plaatse uitgerust. Een Ierse firma heeft voor uitbouw een overeenkomst gesloten met de Nederlandse Firma Maaskant die de scheepsrompen levert. Ook in de plasticbouw is er in Ierland reeds een werf die scheepsjes tot 11 m. kan leveren. Het is inderdaad nog in het bijzonder in de kleine scheepsbouw dat Ierland produceert. De Ierse firma Maritem die vroeger vooral gespecialiseerd was in houten vaartuigen, zal toekomstig jaar een eerste stalen treiler van 27 m. afleveren gebouwd op de eigen werf. In elk geval doet de koortsachtige bedrijvigheid op de Ierse werven kontrasterend aan met de verlatenheid van onze eigen werven en ook met deze uit de buurlanden, vooral dan in Nederland.

KAPITEIN VAN IJSLANDSE KANONNEERBOOT LAUW ONTHAALT TE DUBLIN

De hoofdkapitein van de IJslandse Kustwacht, Gudmundur Kjaer, die als kapitein van de „Tyr“ zich bijzonder onderscheidde binst de kabeljauwoorlog tegen Groot-Brittannië en in zijn land als een held aanzien wordt, werd door de Ierse inrichters van de Boot- en Visserijtentoonstelling te Dublin uitgenodigd om deze manifestatie officieel te openen. Gudmundur werd door de talrijke aanwezigen niet bijzonder warm ontvangen en de inrichters werden zelfs door somigen openlijk bekritiseerd om een dergelijk besproken personage naar voor geschoven te hebben. De kapitein van de „Tyr“ zegde er onder meer dat de rechtspraak van een kustland over de aanpalende zee van even groot belang is als over het land zelf. Hij drukte ook de hoop uit eerlang Ierse boten in de IJslandse wateren te zien opereren! Een vrome wens waarschijnlijk omdat Ierland toch over geen dergelijke uitgeruste schepen beschikt.

**loodsen
sport-
vereniging**

Sport en feesten met Loodsensportvereniging

De Loodsensportvereniging Oostende heeft er weer enkele keiharde weken op zitten. Met man en macht werd gewerkt aan de organisatie van hun jaarlijks sporttornooi (voetbal en volleybal) alsook aan het bal, waarvan de opbrengst ten goede komt aan liefdadigheidswerken. Tussen hun vele activiteiten in hebben de mannen van voorzitter Dekeyser inderdaad nog oog voor steunverlening. Daar kan vooral het KW Ibis van mee spreken. Doen de jongens ook overigens met alle lof.

De loodsensdag — op de helling geplaatst, voor vrijdag 1 april a.s. — belooft weer een pleiade van sport en „ambiance“ te worden. Sport in de namiddag in het sportkompleks van Bredene en „ambiance“ 's avonds in het Casino van Middelerke want van leute maken hebben de loodsen een flinke hap gedaan.

HET PROGRAMMA
13u30 Voetbaltornooi

me- deelname van
Officieren Zeemacht
Sperry Marine (RMT)
LSVA + Brabo Antwerpen
LSV Oostende

13u30 Volleybaltornooi
betwist door volgende teams
Loodsen Vereniging Vlissingen
Officieren Zeemacht
Sperry Marine (RMT)
LSVA
Brabo Antwerpen
LSV Oostende
in eerste uitgave
LSV Dames — WIK Dames

18u15 Uitreiking trofeeën
21u30 GALABAL
ten voordele van de liefdadige werken van de vereniging
Inkom 250 fr — Avondkledij of uniform.

Reservatie : bij storting op PCR
000-0612600-45 van A Lauwereins,
Mimosalaan 19, 8400 Oostende, zullen plaatsen behouden worden tot 23 uur.

KORTE BERICHTEN

Tanzania

EEN VORSINGSSCHIP VOOR TANZANIA

We mogen werkelijk zeggen dat in de ontwikkelingslanden het akzent gelegd wordt op de uitbouw van de visserij. Aldus is onlangs in West-Duitsland een 37 meter treiler van stapel gelopen dat als vorsingsschip zal dienen voor Tanzania. Het schip is uitgerust voor bodemvisserij als voor de pelagische visserij evenals voor het vissen met seinenetten. Dit vaartuig zal als opdracht medekrijgen de dichtheid der vissoorten voor de Oost Afrikaanse kusten ter hoogte van Tanzania tot voor de Seychellen-eilanden na te gaan en de beste vangwijzen na te gaan. Het vaartuig beschikt over een motor van 1.240 PK en 9 winches verdeeld over de twee dekken. Er is akkomodatie voorzien voor 20 bemanningsleden en acht wetenschapsmensen en/of techniekers.

Spanje

SANERING SPAANSE VISSERIJVLOOT

Ook de Spaanse regering heeft een slopingspremie toegekend voor vissersvaartuigen. De premie wordt per ton berekend maar is afhankelijk van de ouderdom en van de grootte van het vaartuig. Deze gaat van 4.400 B.fr. tot 11.000 B.fr. per Brt.

- (Komen hiervoor in aanmerking :
- 1) kleine vaartuigen van minder dan 35 Brt die in de Middellandse Zee of in de Zuid-Atlantische wateren vissen
 - 2) treilers beneden de 100 Brt die de Cantabrische, Canarische en Noord-Oostelijke wateren bevisen
 - 3) vissersvaartuigen van 25 jaar en meer met gelijk welk tonnage
 - 4) vaartuigen die fueloïl gebruiken, ongeacht de ouderdom en tonnage.

Gezien Spanje een subsidie op de brandstof geeft aan de reders van vissersvaartuigen en dit tamelijk zwaar aankomt voor de Staatskas, meent men een groot gedeelte van de slopingspremies terug te zullen winnen door een mindere subsidie aan brandstofverbruik.

India

INDIA BREIDT VISSERSVLOOT UIT MET 200 TREILERS EN AFKONDIGING 200 MIJLSZONE

Indie heeft op haar beurt de eigen economische zone uitgebreid tot 200 mijl, dit in overeenkomst met de regering van Sri Lanka. Terzelfdertijd werd een voorstel uitgaande van het ministerie van landbouw aanvaard voor een uitbreiding van de vloot met zowat 200 treilers. Fondsen worden eveneens ter beschikking gesteld voor ontwikkelingsprogramma's ten voordele van de inlandse- en zeevisserij, waaronder de infrastructuur voor visserijdorpen en -havens. Nieuwgebouwde evenals tweedehandse en gehuurde treilers uit het buitenland, zullen aangetrokken worden om de lokale visserij op peil te brengen, terwijl anderzijds nieuwe vaartuigen op de eigen werven zullen gebouwd worden volgens een programma lopende over de jaren 1977 en '78. Voor de aankoop van vissersvaartuigen werd zowat 250 miljoen B.fr. uitgetrokken. In totaal worden aan de visserij bijna 3 miljard B.fr. besteed, hierin begrepen de werken voor aanlegkaden, koelopslagplaatsen, aangepast transport en be- en verwerkende nijverheden.

Met de val van de regering is het echter mogelijk, dat de nieuwe bewindslieden een andere kijk op de zaak krijgen, zodat het nu voor de visserij afwachten is.

Chili

EEN F.A.O.-PROJEKT VOOR CHILI

In Chili wordt ongeveer 1 miljoen ton kleine pelagische vis jaarlijks door een 150 tot 200-tal seinevaartuigen binnengebracht. Over het algemeen zijn deze visjes bestemd voor vismeel en slechts een te verwaarlozen gedeelte gaat naar menselijk verbruik. De F.A.O. heeft nu een onderzoek verricht om een zeker gedeelte van deze vis voor consumptie te bestemmen. Deze pelagische vissoort bestaat uit ansjovis, kleine sardienen, de zo-

gezegde Spaanse sardienen en de «jurel». Zoals de vis nu gevangen wordt en aan boord gebracht in grote hoeveelheden, zonder speciale zorg, is ze nog weinig geschikt voor de conserverij. Het is vooral in verband met deze laatste mogelijkheid, dat de F.A.O. een onderzoek aan boord van de vaartuigen verricht heeft.

Het onderzoek spitste zich toe op de kleine en Spaanse sardien. De manier van het aan boord brengen en het bewaren van deze visjes was het hoofdprobleem omdat voor de conserverij deze laatste zo gaaf mogelijk moeten bewaard worden.

Hiervoor heeft men een systeem van containers bedacht waarin zee-water met ijs vermengd is. De eerste vis wordt in deze containers ingebracht en zolang deze niet vol is, wordt geperste lucht onderaan de container ingebracht, waardoor een circulatie in deze ontstaat om te beletten dat de vis niet in één pak op de bodem doodgedrukt wordt. Normaal is het ijs in de container zodanig berekend, dat men tot een smeltwater komt van circa 0% eens het ijs opgebruikt. De vis wordt hierin dan bewaard. Nevens de containers is er dan nog plaats genoeg om de overige vis voor vismeel doeleinden te laden. Op deze wijze hoopt men in Chili een 200 duizend ton voor de conserverij te kunnen vrijwaren. Het is inderdaad zo, dat men in F.A.O.-kringen bijzonder verontrust is over het feit dat immer meer en meer kleine pelagische vissoorten voor vismeel doeleinden weggevoerd wordt ten nadele van de consumptie en dat hieraan absoluut moet verholpen worden.

EEN GEDEELTE DER DIEPZEEVLOOT DER OOSTBLOK-LANDEN EN WEST-EUROPA NAAR ARGENTINIË ?

Argentinië wenst de visserij langs zijn kusten, beneden de 40° een zekere uitbreiding te geven en heeft hierom uitnodigingen gestuurd aan verscheidene landen, onder meer Polen, Bulgarije, Oost-Duitsland, Roemenië en Rusland wat de Oostbloklanden betreft en Frankrijk, West-Duitsland en Groot-Brittannië, wat de West-Europese landen aanbelangt. Deze landen zouden onder bepaalde voorwaarden de toelating verkrijgen om in de kustwateren en binnen de visserijlimieten van Argentinië te vissen. Deze vergunning zou gelden voor één jaar waarna deze vernieuwbaar zou zijn zo de betrokken vaartuigen zich aan de opgelegde voorwaarden gehouden hebben. Deze bestaan onder meer dat minstens 50% van de vangst via

Argentinië dient verkocht te worden en dat de landingen dienen te gebeuren in bepaalde havens, waardoor men vooral de ontwikkeling en uitbouw van Patagonië en het Zuiden van Argentinië op het oog heeft. Verder dienen alle herstellingen en bevoorradings in de Argentijnse haven te gebeuren ter stimulering van de nationale economie. Zij moeten eveneens hulp bezorgen aan het visserijonderzoek. Met betrekking hiermede verwacht Argentinië dat de landen die van het aanbod om in de Argentijnse kustwateren te komen vissen, gebruik zullen maken, de bouw van een onderzoeksschip zullen helpen financieren door een krediet op lange termijn aan het land toe te staan. De landen die een voorkeurregime voor de invoer van Argentijnse produkten toekennen, zullen voorrang krijgen voor hun vaartuigen. Verder behoudt Argentinië zich ook het recht voor, tot 10% van de aangevoerde vangsten voor de bevoorrading van het eigen land te bestemmen aan de prijs van de dag. We zien dus terug dat sommige landen klinkende munten uit hun nieuw visserij-areaal trachten te slaan en de door de uitbreiding van hun visserijlimieten bekomen voordelen, trachten te verzilveren.

Portugal

PORTUGAL BRENGT EKONOMISCHE ZONE OP 200 MIJL

De Portugese vertegenwoordiging heeft de economische zone van dit land op 200 mijl uit de kust gebracht. Portugal is altijd een visserijland geweest en kende op een ogenblik bijna 50 duizend vissers. Door de uitbreiding van de visserijlimieten van de Noord-Afrikaanse landen, Algerie, Marokko, Mauretanië en door de algemene overbevissing, kwam de Portugese visserij tot een gevoelige inkrimping. Alleen reeds in de treilersvloot viel het aantal eenheden terug van 400 tot 200 en dit in de laatste tien jaar. Om de konservennijverheid op peil te houden ziet men zich verplicht, buitenlandse sardienen in te voeren evenals kreeftjes uit Mozambique. Mede ook door nieuwe technieken verminderde de tewerkstelling in de konservennijverheid van de helft, terwijl de vissers in aantal verminderden tot iets meer dan 30 duizend en velen uitweken.

Een akkoord dat Portugal met Mauretanië had getroffen ten voordele van zijn vissers is ondertussen op vervaldd gekomen en nog niet verlengd. Dit heeft aanleiding gegeven tot het stilleggen van zowat een kleine dertig Portugese eenheden in Mauretanië. De onderhandelingen tussen beide landen zijn op 23 maart hervat en Portugal hoopt minstens daar op hervatting van de visserij. Mauretanië wenst echter meer voordelen in ruil voor een visserijvergunning. Portugal hoopt nu met de uitbreiding van zijn economische zone tot 200 mijl, zijn eigen visserij beter te kunnen beschermen.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

De nieuwe viskeurders - veeartsen hebben een drukke week gekend in de Oostendse vismijn. Misschien daardoor dat sommige manden geen keuringsbriefje gekregen hadden. Of op die bennen ook het keuringsrecht moet betaald worden, vragen de reders zich af. Dat het nog lang niet alles koek en ei is met de nieuwe manier van keuren blijkt wel uit het feit dat een partij die eerst goedgekeurd was, na-

HODI

dien afgekeurd werd. Er is dus niets veranderd sedert de stadskeurders hun schort aflegden, zeker niet ten goede.

Wat de aanvoer zelf betreft, die was regelmatig verdeeld over de vier verkoopdagen met spitsen op maandag en dinsdag. Een dinsdag zelfs waar acht schepen aan de afslag waren. Maandag hadden er elf schepen hun vangst te koop aangeboden nadat vrijdag reeds vier vangsten verkocht werden. Woensdag tenslotte kregen we nog een viertal vaartuigen op de markt. Spijtig dat het niet elke week zo is.

Over de prijzen kunnen we zo enthousiast niet zijn, integendeel. De meest aangevoerde soorten kregen bedenkelijk lage prijzen. Vooral schelvis, kabeljauw en gul kregen een veeg uit de pan en werden goedkoop verkocht. Dat was dan natuurlijk een streep door de rekening van de IJslanders en de Monkey Bankers die die een minder hoge opbrengst bereikten dan verwacht. Al waren die opbrengsten op zich nog wel renderend. Een opgemerkt resultaat was zeker dat van de O.81 waarvoor 2 milj. 192.000 fr. genoteerd werd. Een flink begin voor reder Pintelon. Een even opgemerkt resultaat werd genoteerd voor de O.33 die het tot 1 milj. 584 duizend fr. bracht op de vrijdagmarkt met 9.097 kg tong en 200 bennen vis. Ook al kreeg die vis erg lage prijzen.

Tong werd erg goed verkocht, de aanvoer was ook kleiner dan verleden week. Voor grote sortering lag de prijs tussen 125 en 155 fr, voor middensoorten noteerden we tussen 180 en 195 fr en voor kleine tong tussen 140 en 167 fr het kg. Schol en iek werden vrij behoorlijk verkocht aan prijzen die varieerden tussen 26 en 30 fr. Voor rog lag de prijs maandag een stuk hoger dan dinsdag, meestal werd voor grote

rog tussen 50 en 55 fr betaald, de andere sorteringen kregen tussen 36 en 45 fr.

Zeewolf werd verkocht tussen 30 en 40 fr, leng was goedkoper dan gewoonlijk en viel dinsdag zelfs terug tot 25 fr het kg. Blauwe leng van IJsland zakte van 52 naar 40 fr. Alleen rode zeebaars steeg dinsdag in prijs en kreeg op het einde van de markt tot 2100 fr de ben.

De garnaalaanvoer blijft zeer schaars. In totaal slechts 2192 kg die prijzen kregen tussen 101 en 148 fr het kg. De gemiddelde prijs is opgelopen tot 126 fr het kg zodat toch een totale aanvoer bereikt werd van 275.471 fr. Het aantal vangsten was zeer beperkt en bedroeg slechts 37.

ZALTBOMMEL

TELEF. 91-31-4180-2654

ZWARE SCHADE AAN DE Z.542

Vorige week woensdag heeft de Z.542 van François Devooght de haven van Newline aangedaan om zijn vangst te verkopen. Bij het varen naar de haven is het vaartuig op een wrak gestoten, waarbij het zwaar beschadigd was met als gevolg dat men veel water maakte.

Op de slip stelde men vast dat het schip onmogelijk nog zee kon kiezen. De schade werd geraamd op 3 à 40 Oduizend frank. De herstellingen zouden daar geschieden.

Ondertussen moest de bemanning naar België terugkeren, daar de herstellingen drie weken in beslag zullen nemen.

ONENIGHEID TUSSEN REDER EN DIERENARTSEN-VISKEURDERS TE OOSTENDE

Maandagmorgen werd eerst een partij schelvis van een bepaald vaartuig niet voor menselijk verbruik geschikt verklaard. Dit beviel de reder niet, die aan het diskussieren ging met de betrokken dierenarts-keurder en deze door zijn argumenten kon overtuigen om het ongeschikt verklaren te veranderen in een «geschikt voor menselijk verbruik». Hierop werd een «B» op deze vis aangebracht. Nogal wat kopers konden moeilijk met deze beslissing akkoord gaan en manifesteerden hierop luid hun ongenoegen. Het is inderdaad zo, zoals we het reeds hebben laten uitschijnen,

OOSTENDE

VRIJDAG 18 MAART 1977

KANAAL				
O.33	21	200	9097	1.584.122
MONKEY BANK				
O.285	14	390	—	474.190
O.134	15	445	—	549.004
O.128	13	330	—	374.540

MAANDAG 21 MAART 1977

KANAAL				
O.81	21	1550	—	2.192.697
N.3	15	100	2450	573.351
O.275	15	260	—	430.239
O.118	15	215	—	380.062
N.719	16	115	—	272.930
MONKEY BANK				
O.232	10	430	—	505.090
O.306	12	440	—	511.340
O.243	12	410	—	537.485
WEST				
O.279	9	230	—	363.410
O.35	9	96	—	183.100
NOORDZEE				
Z.597	15	400	—	551.815

DINSDAG 22 MAART 1977

IJSLAND				
O.202	18	830	—	1.131.300
O.181	18	170	3166	672.748
KANAAL				
O.123	17	330	—	398.098
NOORDZEE				
N.708-709	10	480	—	646.202
MONKEY BANK				
N.40	12	345	—	354.308
WEST				
N.720	6	120	—	126.140
N.723	7	130	—	132.986
N.736	8	125	—	174.353

WOENSDAG 23 MAART 1977

NOORDZEE				
N.706	12	500	—	490.394
Z.209-509	12	395	—	550.620
WEST				
N.408	7	20	526	114.749

Bestuur van het Zeewezen en van de binnenvaart

BENOEMINGEN

Bij koninklijk besluit van 20 januari 1977 werden de heren Lannoy G.J., Defevère P.A., en Vandebussche J.A. adjunct-waterschouten bij het Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart, benoemd tot de graad van eerste waterschout bij hetzelfde Bestuur met ranginoming en uitwerking op 1 december 1976.

Onze hartelijke gelukwensen.

ZEEBRUGS SCHIPPER VERDACHT VAN BEVOORRADING RADIO MI AMIGO

De 41-jarige schipper Germain Ackx, uit Zeebrugge, werd aangehouden onder verdenking het zendschip van de sluitkradio Mi Amigo, voor anker in de Theems-mond, te hebben bevoorrad.

Het gerecht hield de Z.588 Vita Nova van schipper Ackx al enkele tijd in het oog. Het vaartuig van 64 ton ging geregeld ter visserij maar werd meer dan eens gemeld in een Nederlandse haven o.m. in Scheveningen en IJmuiden. Zo groeide de verdenking dat de Vita Nova af en toe een ommetje maakte naar Mi Amigo, om er zowel voedselvoorraad als klankbanden over te slaan.

Schipper Ackx ontkent de hem ten laste gelegde feiten.

DE NIEUWE KOPERSKAARTEN 1977 KUNNEN AFGEHAALD WORDEN

Eindelijk kunnen de nieuwe koperskaarten voor 1977 afgehaald worden op het bureau van de ontvanger van de vismijn. Het is inderdaad zo dat men heeft moeten wachten op de beslissing van de gemeenteraad met betrekking tot de vaststelling van de kosten van de koperskaart. Daar waar dit vorig jaar nog 3.600 fr was, is dit bedrag met 25 pct verhoogd en aldus opgetrokken tot 4.500 fr. De kaarten dienen vóór het einde van de maand afgehaald zoniet zal men niet meer toegelaten worden te kopen in de afslag.

STRAALBUIZEN

VORDAP

SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-4117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5723V)

Datum Vangsten Kgr. Fr. Min. Maks. Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

18-3	4	77.347	3.018.516
21-3	11	219.250	6.518.319
22-3	9	129.666	3.661.775

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

16-3	5	231	29.511	115,—	134,—
17-3	5	295	38.710	129,—	135,—
18-3	7	362	50.271	133,—	143,—
19-3	10	796	91.525	101,—	126,—
21-3	3	141	19.484	137,—	140,—
22-3	7	357	45.970	121,—	137,—
	37	2.192	275.471	101,—	143,—

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

17-3	2	227	20.061
18-3	3	473	40.127
21-3	7	13.316	487.808
23-3	4	2.124	139.812

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

17-3	2	179	23.388	120,—	136,—
18-3	2	173	23.561	127,—	141,—
19-3	3	215	28.653	126,—	136,—
22-3	2	191	22.823	108,—	123,—
23-3	2	217	24.789	107,—	121,—

Vissershulde te Oostende

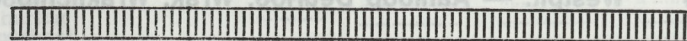
De jaarlijkse herdenkingsdag en hulde aan onze vissers gaat door op Tweede Paasdag, maandag 11 april 1977.

Om 9.30 uur zal de Plechtige Vissersmis gezongen worden in de hoofdkerk St. Petrus en Paulus.

Om 10.30 uur vertrekt de stoet

met de personaliteiten en de deelnemende maatschappijen naar het Monument van de Zeelieden, waar een bloemehulde zal gehouden worden. De bloementuilen en kransen kunnen vooraf afgegeven worden in het Zeemanshuis «t Zal wel gaan», St. Petrus en Paulusplein 6.

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK

Momenteel zijn prachtige geplastificeerde visserijmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.

„NIEUWSBLAD VAN DE KUST“

H. BAELSKAAL 30. OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 14

BUREEL

VINDICTIVELAAN 22. OOSTENDE

Deze visserijmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening 000-0418987-44 van 'Het Nieuwsblad van de Kust'

Het gamma omvat volgende mappen

A VISSERIJMAPPEN a 360 F. (B.T.W. inbegrepen)

- 1 NOORD AMERIKAANSE VISSOORTEN
- 2 ZOETWATERVIS
- 3 ZEEVIS
- 4 SCHAAL EN WEEKDIEREN
- 5 MIDDELLANDSE ZEEVISSOORTEN
- 6 VISSOORTEN UIT DE ZUIDELIJKE ZEEEN
- 7 SPORT EN LIJNVISSERIJ

B VISSERIJMAPPEN a 300 F. (B.T.W. inbegrepen)

- 1 KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE NOORD ATLANTISCHE OCEAAN
- 2 ZEEDELICATESSEN

met 40 F portkosten

ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd

NIEUWPOORT

MAANDAG 21-3-1977

N.345	122.942	N.738	129.199
N.761	120.432	N.346	35.078
N.590	56.220		

N.700 en N.349 : Kust.

Er werd 13.316 kg. vis op de markt gezet, met inbegrip van ± 500 kg. tongen.

Grote tarbot werd gekocht aan 300 fr. de kg. Kleinere soorten van 150 à 200 fr. Staarten waren ook in trek, en kregen 130 à 150 fr. Vlissers rond de 2.000 fr. de benne. Gullen en kabeljauwsoorten waren er in beperkte mate en op deze van de West werd er luid geroepen aan 3.300 fr., voor de grootste en de gullen van 3.000 à 2.500 fr. de benne.

Groot platvis 1.200 fr., drielingen van 1.800 à 2.100 fr., en voor de visjes (volgens de versheid!) van 870 tot zelfs 1.100 fr. De wijtingprijs was nogmaals te vergelijken met een thermometer die men uit de kelder in de zon legt. Zo was de beginprijs 1.300 fr. om op 't laatst tot 1.800 fr. te stijgen. Voor de kleinere van 800 tot 1.100 fr. de benne. Rogsoorten werden «goed verkocht»: moers 3.100 fr., de tilten 2.900 fr. De andere rogsoorten in evenredigheid. Enkele bennen rode soldaten waren ook van de partij: de grootste: 3.500, en voor de middenslag van 2.200 tot 2.480 fr. de benne. Robaardjes 1.200 à 1.500 fr. Speerhaaien, slechts enkele bennen, van 1.380 tot 1.800 fr. Zeehonden van 1.300 à 1.500 fr. Doggen 1.100 fr. de benne. Voor de tongsoorten werden volgende prijzen per kg. gegeven: lappen 125-129, de 2de 158, de 3de 190, de 4de 195, de 5e 188, en voor de kleine 165 fr.

Het verkoopcijfer voor deze maandag was: 487.808 fr.

WOENSDAG 23-3-1977

N.172	94.726	N.349	13.366
N.788	10.980	N.700	20.740

De middenweekmarkt kreeg maar weinig vis te verwerken. Slechts één vangst van Beachy Head, met de gekende soorten, en vangsten van twee nachten van kleine kustvissers-vaartuigen. De winkeliers konden dan ook alle soorten voor hun rekening nemen en dit zelfs tegen heel goede prijzen. Zo kregen koopjes kleine tarbotjes tot 140 fr., grieten van 110 à 130 fr. Platvis rond de 40 fr. de kg. Vlaswijting 2.400 en 2.500 fr. de benne. Rode soldaten: grote (in beperkte mate) tot 80 fr. voor de grote middenslag kreeg zelfs 55 fr. de kg.! Doggen 1.080, en op speerhaai werd geroepen aan 1.900 fr.! Rogsoorten waren ook heel duur verkocht. Voor de tongen werden de volgende prijzen gegeven: 1e 130 fr., de 2de 165, de 3de 212, de 4de 230 fr., de 5de 200, en de kleine kregen 165 fr.! We moeten er aanstonds bij zeggen dat de vier vangsten samen, slechts 400 kg. bedroegen!

Dus een flauwe aanvoer, en 't zal voor maandag zijn!

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

ZEEBRUGGE

DONDERDAG 13 MAART 1977

Z.431	717.271	Z.546	470.372
Z.575	201.610	Z.599	163.122

Totaal 1.552.375 fr.

VRIDAG 18 MAART 1977

Z.580	75.520	Z.549	374.560
Z.588	96.970	Z.321	205.850

Totaal 752.900 fr.

MAANDAG 21 MAART 1977

Z.161	1.591.020	Z.573	555.470
Z.30	528.750	Z.	

Z.201-560 21.240

Z.554-538 201.730

DINSDAG 22 MAART 1977

Z.512	79.630	Z.507	272.180
Z.583	633.320	Z.186	1.858.340

Z.307 269.440 Z.582 270.700

Z.569 306.990

Totaal 3.690.600 fr.

WOENSDAG 23 MAART 1977

Z.55	172.010	Z.315	397.950
Z.570	75.820	Z.600	234.750

Z.427 191.389 Z.16 867.420

Z.533 175.743 Z.589 355.950

Z.14 719.910 Z.402 264.030

Totaal 3.454.972 fr.

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 25 MAART 1977

WEST: N.752 (250 m., t.t.z. 40 gul, 180 wijting, 30 haai).

MONKEY BANK: 0.239 (450 m.).

KANAAL: 0.303 (40 m., 3.500 tong); 0.198 (70 m., 2.400 tong).

MAANDAG 28 MAART 1977

IJSLAND: 0.334 (970 m., t.t.z. 30 shelfcod, 50 kab., 120 kools, 470 schelvis, 240 bonen, 30 leng, 30 varia).

0.318 (1.200 m., t.t.z. 200 kab-gul, 200 kools, 300 bonen, 450 schelvis-totten, 50 varia).

0.317 (vermoedelijk maandag of dinsdag).

KANAAL: 0.180, 0.206, Z.499, 0.229, Z.502.

WEST: N.45, 0.66.

MONKEY BANK: Z.62, Z.38.

DINSDAG 29 MAART 1977

KANAAL: 0.274, 0.135.

KELTISCHE ZEE: N.705.

WOENSDAG 30 MAART 1977

WEST: N.41.

HOOGWATER-BOEKJE 1977

Opnieuw is het Hoogwaterboekje, ditmaal voor 1977 verschenen.

Het bevat, benevens de Hoogwater- en Laagwatergetijden in de verschillende havens van België, Noord Frankrijk en Holland tevens allerlei nuttige inlichtingen.

Het is verkrijgbaar tegen de prijs van 25 fr plus 5 fr BTW verzendingskosten inbegrepen te storten op pcr 000-0418987-44

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

	18-3-1977	19-3-1977
Schelvis grote	22,60-25,80	21,40-27,20
Schelvis midden	20,40-23,—	19,40-22,60
Schelvis klein	17,80-19,80	17,60-18,60
Kabeljauw	27,40-29,40	30,20,—
Gul	24,40-29,—	24,60-27,40
Wijting	12,—21,40	24,—,—
Schaat	53,—58,20	22,—66,—
Zeebaars	34,80-37,80	38,—42,—
Leng	29,40-45,—	26,—40,—
Schartong	16,—23,40	6,—17,40
Heilbot	123 -168	108 -182
Koolvis	22,—29,—	23,—25,—
Hondstong	52,—,—	27,40-40,80
Zeewolf	—,—,—	28,—,—
Staart	130 —,—	130 -142
	12,—,—	16,—,—

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

	21-3-1977	22-3-1977	23-3-1977
Lappen	125 -135	127 -129	132 —,—
Grote	155 -160	152 -154	158 -163
3/4	178 -183	181 -183	199 —,—
Blok	192 -200	183 -186	204 —,—
Voor-kleine	189 -194	184 -191	202 —,—
Kleine	166 -171	161 -167	170 -177
Slips	—,—,—	—,—,—	—,—,—

Zeebrugge

Grote	132 -137	134 -139	—,—,—
Blok	159 -169	156 -169	—,—,—
Fruut	179 -189	174 -190	—,—,—
Schone kleine	185 -191	179 -193	—,—,—
Kleine	184 -194	185 -195	—,—,—
Tout petit	180 -194	185 -195	—,—,—
Slips	132 -148	145 —,—	—,—,—

Nieuwpoort

Tong I	127 —,—	—,—,—	130 -133
Tong II	158 —,—	—,—,—	156 -165
Tong III	190 —,—	—,—,—	209 -217
Tong IV	196 —,—	—,—,—	226 -230
Tong V	188 —,—	—,—,—	199 -210
Kleine	165 —,—	—,—,—	166 -175

PLADIJS

Oostende

	21-3-1977	22-3-1977	23-3-1977
Grote	—,—,—	28,20,—	32,—,—
Grote iek	—,—,—	27,20,—	—,—,—
Kleine iek	—,—,—	28,—,—	—,—,—
Derde slag	—,—,—	24,40,—	31,80-42,—
Platjes	20,60-28,20	16,—18,—	16,60-39,40

Zeebrugge

I	24,—29,—	18,40-19,—	—,—,—
II	28,—35,—	18,40-20,—	—,—,—
III	27,—37,—	18,40-24,—	—,—,—
IV	18,—22,—	19,—22,—	—,—,—
V	—,—,—	—,—,—	—,—,—

Nieuwpoort

Moefien	—,—,—	—,—,—	—,—,—
Grote pladijs	24,—,—	—,—,—	30,—,—
Drielingen	42,—,—	—,—,—	40,—,—
Platjes	23,—,—	—,—,—	40,—,—

BERICHTEN AAN ZEEVARENDEN

BELGIE

6/82 (T) Lombardsijde. — Zeewaartse schietoefeningen.

Zie B.a.Z. 1/52-1977

Gedurende de periode van 28 maart tot en met 8 april 1977, zullen schietoefeningen uitgevoerd worden door artillerie in de grote en midden sector, als volgt :

— week van 28 maart tot 1 april 1977 : op maandag 28, dinsdag 29, woensdag 30, donderdag 31 maart en vrijdag 1 april 1977 ;

— week van 4 tot 8 april 1977 : geen schietoefeningen.

Deze oefeningen worden gehouden van 0800 GMT (0900, plaatselijke tijd) tot zonsondergang, zonder onderbreking.

De schikkingen van B.a.Z. 1/53-1977 zijn van kracht.

(Med. A.A. Sch. Lombardsijde 11-3-'77 — H. 61417)

6/83 Wandelaar. — Wrakboei gewijzigd.

Positie : 51°23'35"N — 3°02'58"E.

De groene spitse ton gemerkt „Wk8" werd vervangen door een groene stompe wrakton met mast en kegel punt naar boven.

Deze boei werd gelegd in bovenstaande positie.

(Zie Belg. krtn. „D 11", „Monding der Westerschelde" en „Schelde").

(Med. Loodswezen Oostende 9-3-'77 — H. 61410)

NEDERLAND

6/84 Westpit. — Aanloop Deurloo. Wrak. Wraklichtboei.

Aanbrengen :

a. op 51°32'32"N — 3°08'15"E, een ondiepte van 114 dm „Wk" ;

b. direkt aan de WNW zijde van a, een groene stompe lichtboei met westtopteken en radarreflector : Fl gn

Het wrak is dat van de in februari 1976 gezonken schelpenzuiger „Marie".

N.B. De wraklichtboei wordt bij invoering van het IALA systeem „A" omstreeks mei/juni 1977 vervangen door een West-cardinale lichtboei.

B.a.Z. 7/75(P)-1976 vervalt.

(Zie Belg. krtn. „D 11" en „Monding der Westerschelde").

(Ned. B.a.Z. 801 — H. 61370)

6/85 Westerschelde. — Zuidergat. Bocht van Walsoorden. Lichtboeien en ton verlegd.

Verplaatsen naar :

- a. 51°25'28"N — 4°01'25"E (±200 m ESE), zwarte lichtboei 51 ;
- b. 51°23'39"N — 4°02'25"E (± 75 m S), rode ton 48 ;
- c. 51°23'10"N — 4°02'30"E (±250 m SSE), rode lichtboei 48A.

B.a.Z. 5/68(T) en 12/99(T)-1976 vervallen.

(Zie Belg. kr. „Schelde").

(Ned. B.a.Z. 881 — H. 61425)

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Nieuwpoort
	21-3-1977	21-3-1977	22-3-1977	22-3-1977	23-3-1977	23-3-1977	21-3-1977
Tarbot . groot (123)	224 -249	240 -258	245 -263	300 ,—
middel (123)	156 -174	145 -166	175 ,—	180 -200	150 ,—
klein (123)	128 ,—	108 -118	120 -135	110 ,—
Griet : groot (123)	206 -116	110 -119	110 ,—	100 -120
middel (123)	92, -100	98, -104	103 -135
klein (123)	90, -92, -	90, -96, -
Schelvis : groot	26,80-32,80	23,60-26, -
middel	21,60-25, -	19,80-21, -	21,60-32, -
klein	18,20-23, -	13,60-19,80
Heek : groot	85, -91,40
middel	72, -82,60
klein	52, -61,40
Lom
Leng	28, -30, -	27, -	29,60, -
Rog (1)	37, -54,60	70, -	37,80-50,60	66, -	62, -
Keilrog (123)	62, -
Rog (23)
Tiltlen (23)	59, -	48, -	58, -
Scherpstaart (23)	66, -	58, -	55, -
Halve mans (23)	48, -	43, -	45, -
Teelt (2)
Katrog (2)	30, -	24, -
Kabeljauw	34, -35, -	38, -44, -	23,80-33,80	27, -40, -	26,40-33,20	66, -
Gul (groot)	23, -37,60	39, -42, -	24, -34, -	26, -38, -	26, -32, -	48, -55, -
Gul (middel)	36, -39, -	24, -30, -	48, -
Gul (klein)	34, -36, -	24, -30, -
Hozemondhamme	107 -155	69, -
Wijting : groot	13, -26, -	27, -33, -	13, -27,60	18, -21, -	26, -36, -
klein	17, -19, -	14, -16, -	16, -23, -
Schar	27, -30, -	15,40 -	19, -21, -	14, -24, -
Steenhol	22, -89, -	53, -77, -	18, -82, -	42, -72, -	31, -72, -	30, -36, -
Zeehaai	33,80-37,80	18,60-22,60	27, -29, -	30, -
Hondshaai	20,20-23, -	16, -19,40	35, -
Doornhaai
Pieterman	91, -
Makreel
Horsmakreel
Zeekeeft
Schaat
Zeebaars (klipvis)
Kongeraal	9, -28,40	15, -
Schartong
Volle haring
Ijle haring
Haringshaai
Steenholk	7,20-13,40	10,20 -
Heilbot
Koolvis	23, -29,60	141 ,—
Steur	23, -
Zeeewolf	25, -36, -	28, -34, -	16, -29,60
Pollak	23, -40,80	39,80 -
Zonnevis
Koningsvis	119 ,—
Vlaswijting
Zeeduivel
Schotse schol	41, -	41, -
Zeehond	16, -	30, -
Bot	4, -
Rode Poon (roobaard)	35, -40, -	25, -40, -
Grauwe Poon (knorh.)	34, -	22, -	32, -	32, -
Rode Knorhaan	49,60-69,20	25, -
Posten	12, -
Langoesten (midden)
(klein)

Lees "HET VISSERIJBLAD"

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de maandagmarkt van 14 maart werd aangevoerd: 10900 kg tong; 182 kisten tarbot en griet; 431 kisten kabeljauw; 1400 kisten koolvis; 1094 kisten schelvis; 1136 kisten wijting; 3410 kisten schol; 405 kisten diversen.

Prijzen in guldens:

Per 1 kg.: Tarbot 16,14-14,87; grote tong 10,67-10,30; grootmiddel tong 11,90-11,52; kleinniddel tong 12,42-11,78; tong één 13,82-13,11; tong twee 12,36-11,81.

Per 40 kg.: Tarbot 491-220; griet 282-160; kabeljauw één 182-102; kabeljauw twee 190-111; kabeljauw drie 160-122; kabeljauw vier 140-120; kabeljauw vijf 128-56; schelvis één 108-82; schelvis twee 94-70; schelvis drie en vier 75-57; koolvis één 66-53; koolvis twee 70-57; koolvis drie 72-67; koolvis vier 47-40; schol één 62-51; schol twee 68-62; schol drie 70-60; schol vier 68-58; wijting drie 81-64; schar 69-28; kraab 54-42; poontjes 66-38; tongschar 233-121; hammen met kop 186-124; leng 94; hake 224-118; haai 104.

De besommingen waren:

KW 113 f16.800; 4 f17.800; 11 f36.800 22 f42.900; 29 f41.000; 42 f78.000; 45 f36.900; 51 f55.000; 88 f22.900; 117 f50.000; 145 f29.200; 149 f31.000; 152 f30.000; 167 f34.000; 178 f73.000; 175 f25.700; 185 f17.000; 189 f26.300; 214 f44.000; 221 f39.000; SCH 256 f22.800; VL 90 f45.700; 115 2500, 2de gedeelte VL 142 f81.300, 1e gedeelte, IJM 20 f13.000; 29 f18.600; 30 f19.300; 44 f22.100; 115 f19.400; 154 f41.000; 207 f42.000; 209 f19.000; 211 f16.100.

Aan de donderdagmarkt van 17 maart werd aangevoerd: 4710 kg tong; 58 kisten tarbot en griet; 150 kisten kabeljauw; 40 kisten wijting; 538 kisten schol; 72 kisten schar en 45 kisten varia.

Prijzen in guldens:

Per 1 kg.: tarbot 16,45-14,68; grote tong 11,03-10,65; grootmiddel tong 12,18-11,67; kleinniddel tong 13,50-12,90; tong één 14,60-13,83; tong twee 12,59-12,22.

Per 40 kg.: tarbot 444-301; griet 284-184; kabeljauw één 104-86; kabeljauw twee 104-98; kabeljauw drie 152-135; kabeljauw vier 144-104; kabeljauw vijf 110-60; schol één 77-50,80; schol twee 90-60; schol drie 87-59; schol vier 104-58; wijting drie 98-59; schar 86-48; hammen met kop 132-118; tongschar 225-165; bot 22-20; steenbolk 22-20.

De besommingen waren: UK 4 f800; 25 f2500; 135 en 145 f4200; 200 f1680; IJM 18 f2260; 27 f1400. Verder waren er twee kotters uit Goedereede en Texel welke tezamen besomden f125.000.

Aan de vrijdagmarkt van 18 maart werd aangevoerd: 5660 kg tong; 44 kisten tarbot en griet; 344 kisten kabeljauw; 914 kisten koolvis; 200 kisten schelvis; 408 kisten wijting; 492 kisten schol; 52 kisten schar; 82 kisten diversen.

Prijzen in guldens:

Per 1 kg.: tarbot 16,85-15,07; grote tong 10,88-10,57; grootmiddel tong 12,05-11,77; kleinniddel tong 13,06-12,21; tong één 14,04-13,61; tong twee 12,78-12,20.

Per 40 kg.: bot 21-20; steenbolk 71-43; leng 97-92; witte koolvis één 84; witte koolvis drie 84; hammen met kop 174; tarbot 481-276; griet 272-144; kabeljauw één 126-90; kabeljauw twee 179-94; kabeljauw drie 154-114; kabeljauw vier 154-112; kabeljauw vijf 154-82; koolvis één 48-43; koolvis twee 54-48; koolvis drie 63-54; koolvis vier 43-40; schelvis één 108; schelvis twee 100; schelvis drie en vier 70-60; schol één 60-53; schol twee 66-61; schol drie 80-60; schol vier 94-56; wijting drie 100156; tongschar 178-168; schar-tong 45; poontjes 54-45.

De besommingen waren:

KW 206 f9580; 226 f7920; VD 6 f11.200; VL 115 f82.100; WR 68 f17.000; UK 23 f2400; 200 f1420; 48 en 78 f8840; 135 en 145 f5750; IJM 18 f870; 27 f1500. Een Deense kotter RI 397 f6030. Verder vier Texelse kotters met totaal f94.000.

Aan de dinsdagmarkt van 22 maart werd aangevoerd: 207 kisten kabeljauw; 1527 kisten koolvis; 640 kisten schelvis; 512 kisten wijting; 87 kisten diversen.

Prijzen in guldens:

Per 40 kg.: kabeljauw één 140-90; kabeljauw twee 184-106; kabeljauw drie 152-114; kabeljauw vier 134-114; kabeljauw vijf 134-78; koolvis één 58-46; koolvis twee 57-52; koolvis drie 64-57; koolvis vier 47-41; schelvis één 104-80; schelvis twee 75-70; schelvis drie en vier 62-50; wijting drie 84-56; bot 20; lommen 80; kleine leng 90-78; hammen met kop 182-120; haai 92-71; poontjes 45-40; schar-tong 68.

De besommingen waren:

KW 44 f61.000; VL 78 f53.200; VL 142 f40.500, tweede gedeelte; UK 25 f1.100; 4 f800; 23 en 200 f5200; 78 en 48 f7400; 135 en 145 f6700.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

Visaanvoer te Den Helder

Aanvoerberichten van 14 tot en met 18 maart

Door 60 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd

34.857 kg	TONG	f 419.714,09	van f 1570	f 1036
8.146 kg	TARBOT	f 78.955,83	van f 1790	f 507
203.595 kg	SCHOL	f 281.807,93	van f 175	f 118
11.575 kg	KABELJAUW	f 33.352,49	van f 443	f 181
3.618 kg	GRIET	f 18.452,23	van f 642	f 410
7.000 kg	SCHAR	f 9.330,02	van f 255	f 095
2.500 kg	WIJTING	f 4.866,27	van f 220	f 165
1.605 kg	STEENBOLK	f 2.141,38	van f 166	f 119
1.640 kg	ROG	f 1.591,38	van f 240	f 071
587 kg	TONGSCHAR	f 2.420,06	van f 560	f 340
280 kg	SCHELVIS	f 574,88	van f 214	f 199
80 kg	HAAI	f 182,50	van f 287	f 190
80 kg	LEVER	f 66,00	van f 083	f
773 kg	DIVERSEN	f 256,58	van f	f
276.336		853.711,64		

NEDERLANDSE SCHOLVISSERIJ SMIJT EIGEN RUITEN IN Massale aanvoer voor dierenvoeder

Er zal beslist gedoktend moeten worden aan het opvangstelsel voor vis, die in grote consumptievies is, dat wil zeggen, wanneer het duidelijk is dat het over geen toevallige opvang of beschermde opvang gaat, maar dat de ingezette vaartuigen speciaal gaan vissen op een consumptiesoort waarvan ze bij voorbaat weten dat het opgevangen vis wordt, maar de prijs hiervoor nog altijd lomp is. Dit is wat in februari gebeurd is in Nederland. Bijzonder dit jaar werden enorme hoeveelheden schol naar de veevoederfabrieken verwezen.

Het is namelijk zo, dat in deze periode de schol meestal kuitziek is, ofwel kuit geschoten heeft. In beide gevallen is deze vis dan niet zo gegeerd door de handelaar noch door de konsument. Deze vis zit dan ter hoogte van Deense en Noord-Nederlandse kust en is door haar concentratie gemakkelijk in grote hoeveelheden te vangen. Hierbij komt dan nog dat op dit ogenblik weinig anders te vangen is, zodat heel wat meer schepen op de schol gaan vissen. Niettegenstaande in het bijzonder de Nederlandse visserij reeds aan de lijve ondervindt, wat het betekent aan overbevissing te doen gaat men er toch door met de eigen ruiten in te werpen. Na de haring, is men waarschijnlijk nu ook op weg om de schol uit te moorden. Dit is zo opvallend, dat zelfs in Nederland tenslotte stemmen opgaan om hierin tot een regeling trachten te komen. Aldus beschouwt ook het Produktschap deze overbevissing als een zeer betreurenswaardige zaak. Er zou zowat 1,5 miljoen kgr. naar een fabriek voor honden- en kattenvoeder gegaan zijn. Er is aan de visser werkelijk geen zalf te strijken en men zoekt dan ook naar oplossingen om deze tegen zichzelf te gaan beschermen. Vooral in de tijd van het kuitschieten en onmiddellijk daarna zou de vis die-

nen beschermd te worden, of minstens uit de opvangregeling gehaald. Met de huidige perfectie van de opsporingsmiddelen ziet men tegenwoordig de vis op een scherm aan boord zwemmen en is men inderdaad in staat een ware slachting aan te richten.

NEDERLANDSE SUBSIDIES VOOR SPOEL-SORTEERMACHINE OP GARNAAL

De subsidie die in 1976 in Nederland toegekend werd door het Samenwerkings- en Ontwikkelingsfonds op het aanschaffen van spoel-sorteremachine en mechanische toevoerinstantiatie op de garnaaalkotters, zal waarschijnlijk terug verleend worden in 1977. De toepassing hiervan komt de kwaliteit van de verbruiksgarnalen ten goede en beschermt de stand van de ondermaatse garnaalvis. Gezien de grote concurrentie in Nederland door Duitse en Deense garnaal, is het van belang alle aandacht te verlenen aan het opvoeren van de kwaliteit van de consumptiegarnaal.

In 1976 had de Nederlandse garnaalvisserij nog al wat concurrentie van de Duitse garnaal omdat in West-Duitsland de opvangregeling niet werd toegepast. Aldus kon men daar, vooral bij grote aanvoer, goedkope garnaal bekomen, die dan onder meer in Nederland en België ingevoerd werd. In Nederland vooral, gezien de garnaal er aan 24 B. fr. opgevangen werd, kon men normaal geen goedkopere garnalen bekomen dan aan deze opvangprijs. De Duitse garnaal kon dan ook gemakkelijk aan deze opvangprijs de Nederlandse concurreren zodanig dat er in Nederland immer meer garnaal moest doorgedraaid worden. Om deze konkurrentiepositie van de Nederlandse garnaalvisserij nu iets te verlichten werd de opvangprijs voor 1977 nu in Nederland teruggebracht tot zowat 29 B. fr. het kg., zodanig dat vreemde garnaal nu slechts vanaf minder dan 29 fr. de Nederlandse garnaal zal kunnen terugdringen in plaats vanaf 34 B. fr.

Mocht het nu echter zijn dat 1977 geen bijzonder goed jaar wordt voor de garnaalvisserij dan zal de Nederlandse visser eerder schade hebben dan profijt aan het terugbrengen van de drempelprijs voor de opvang.

Bij ons wordt voor dit alles door onze visserijdienst niets gedaan en worden onze garnaalvisserijreders eenvoudig aan hun lot overgelaten, zodat het niet te verwonderen is dat ze verkwiijnt.

REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01
(7390V)

REDERS LEEST UW VAKBLAD

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK
Hendrik Baelskaai 40

OOSTENDE Tel. 70 67 07

- HET KOUDSTE
- HET BEST BEWERKBAAR

(7386V)

REDERS en VISSERS

koopt steeds bij Uw

KOOPERATIEVE HAND IN HAND

Tijdokstraat 34, ZEEBRUGGE
Tel. (050) 54 41 17 / 54 41 92 / 54 46 56

Na de uren
Joz. DEROOSE — Tel. (050) 51 17 40

(7773V)

A. LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 36 — OOSTENDE
TEL. (059) 70 88 21

HERSTELLINGEN — INRICHTINGEN

Agent en deponhouder voor de Visserij :

Scheepsverven Sigma Coatings

(Bundeling van Pieter Schoen, Varosseleau en Vettewinkel)

(7772V)

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

ZEEMANSALMANAK 1977

De prijs is vastgelegd op 650 fr. waaraan dient bijgevoegd 36 fr. B.T.W. en 60 fr. verzendingskosten, te storten op postchecknummer 000-0418987-44 van het „Nieuwsblad van de Kust”, H. Baelskaai 30, Oostende.
De BTW is niet verschuldigd voor schepen.

VERKRIJGBAAR :

A. IN BELGIE

- ter drukkerij „Nieuwsblad van de Kust” Hendrik Baelskaai 30 te Oostende ;
- Beroepsvereniging „Hand in Hand” Tijdokstraat 34, te Zeebrugge ;
- O.V.A. Vismijn, Oostende ;
- MARTIN & Co, Brauwersvliet 28, 2000 Antwerpen ;
- Fa. BOGERD, Brauwersvliet 36-38, 2000 Antwerpen.

B NEDERLAND

- Handelondernemingen MARITIEM, Vissershavenweg 46. Scheveningen ;
- N.V. Handel- en Industriële Maatschappij J. VAN BEELEN, Middenhavenstraat 58-62, IJmuiden ;
- IJmulder stores, Haven IJmulden ;
- Harri Prins, Hendrikkade 90, Amsterdam ;
- Nieuwe Rotterdamse Instrumentenfabriek Observator. Steenhouwersstraat 15. (Hoogvliet) Rotterdam

Geen enkel exemplaar wordt toegezonden zonder voorafgaande betaling.

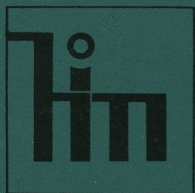

HULP in BOOD

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAI, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex : hunood 812.29

■
Gedekte risico's:
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

■
Meer dan 20 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

■